



## รายงานวิจัย

การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษา  
อังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน  
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตร์  
ชั้นปีที่ 2

Constructing English-English Dictionary Exercises  
to Enhance the Writing Ability of Liberal Arts  
Second Year English Major Students.

โดย  
วันทนีย์ แสงคล้ายเจริญ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษา

ประจำปี 2557

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อเรื่อง : การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนา  
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ  
ศิลปศาสตร์ชั้นปีที่ 2  
ผู้วิจัย : วันทนี แสงคล้ายเจริญ  
ปีงบประมาณ : 2557

## บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้ พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษของนักศึกษา และเพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ-อังกฤษที่มีค่าประสิทธิภาพ 75/75 ตัวอย่างประชากรคือนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้น ปีที่ 2 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบความสามารถในการเขียนก่อนและหลัง เรียน สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ นักศึกษามีความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษในประเด็นคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ สูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. เมื่อได้วิเคราะห์และจำแนกปัญหาที่เกิดจากการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษพบว่า นักศึกษามีปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษดังนี้ ไม่สะดวกในการพหพา มีความถี่ 19 คิดเป็นร้อยละได้ 18.81 ไม่เข้าใจความหมาย มีความถี่ 30 คิดเป็นร้อยละได้ 29.70 ใช้เวลานาน มีความถี่ 17 คิดเป็นร้อยละได้ 16.83 ใช้พจนานุกรมประเภทอื่น มีความถี่ 14 คิดเป็นร้อยละได้ 13.86 ไม่เข้าใจสัญลักษณ์/คำย่อ มีความถี่ 7 คิดเป็นร้อยละได้ 6.93 และขาดทักษะการใช้ พจนานุกรม มีความถี่ 14 คิดเป็นร้อยละได้ 13.86

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเท่ากับ 76.69/78.75

คำสำคัญ : ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ      แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรม  
ภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

**Title** : Constructing English-English Dictionary Exercises to Enhance the Writing Ability of Liberal Arts Second Year English Major Students.

**Researcher** : Wantanee Saengklaijaroen

**Budget Year** : 2014

### Abstract

The aims of this research were to (1) compare the writing ability of students before and after the use of English-English dictionary exercises (2) study the problems found when using English-English dictionary and (3) construct the English-English dictionary exercises based on the efficiency criteria of 75/75. The samples were 20 second year English-major students who enrolled in the Pre Intermediate English Writing course. The instruments used in this research were a writing pre test and post test. Statistics involved were mean, standard deviation, frequency, percentage and t-test.

The results of this research were as follows:

1. After taking the English-English dictionary exercises, students' writing ability in 4 aspects (noun, verb, adjective and adverb) were higher at .01 level of significance.
2. When analyzing and identifying problems found from using the English-English dictionary, the results were that the frequency of inconvenience of taking the English-English dictionary was 19 (18.81%). For the inability to understand the meaning of definition and vocabularies, the frequency was found 30 (29.70%) Next, the frequency of time-consuming was 17 (16.83%). The frequency of taking other types of dictionary such as tablets or English-Thai dictionary was 14 (13.86%). For the difficulty of understanding symbols and abbreviation and the lack of English-English practice skill, the frequency was 14 (13.86%).

3. The efficiency criteria of the English-English dictionary exercises was 76.69/78.85

**Keywords :** English writing ability      English-English Dictionary Exercises

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

## กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตร์ชั้นปีที่ 2 สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความร่วมมือจากนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชา Pre Intermediate Writing และขอขอบคุณอาจารย์ซูลฟีกอร์ มาโซ ที่ให้คำแนะนำในการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล

วันที่ แสงคล้ายเจริญ  
1 มิถุนายน 2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
<b>บทที่ 1 บทนำ</b>	<b>1</b>
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
<b>บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</b>	<b>5</b>
ความสามารถในการเขียน	5
พจนานุกรมภาษาอังกฤษ – อังกฤษ	10
แบบฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ	12
งานวิจัยในประเทศ	21
งานวิจัยต่างประเทศ	25
<b>บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย</b>	<b>28</b>
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30





## สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำนาม	31
2	เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำกริยา	32
3	เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำคุณศัพท์	32
4	เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำกริยาวิเศษณ์	33
5	เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในภาพรวม	33
6	แสดงค่าความถี่ ร้อยละ จากปัญหาการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ	34
7	แสดงผลคะแนนจากคะแนนแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 4 หัวข้อ และคะแนนสอบหลังเรียนในชั้นการทดลองภาคสนามกับนักศึกษา 20 คน	35

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

# บทที่ 1

## บทนำ

### ความสำคัญและที่มาของปัญหา

กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ได้บัญญัติไว้ว่า ‘The working language of ASEAN shall be English.’ ความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทำงานของอาเซียนครอบคลุมไปถึงทุกภาคส่วนของประชาคมอาเซียน กล่าวคือพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้นนอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง เพราะไม่ใช่เพียงแค่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือนักธุรกิจเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการเจรจาหรือติดต่อกันระหว่างประเทศ แต่หมายรวมถึงทุกคนที่เป็นพลเมืองอาเซียนซึ่งมีโอกาสเดินทางไปมาหาสู่ระหว่างกันด้วยจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน อาจเพื่อเดินทางท่องเที่ยว เพื่อหางานทำ และเพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ภาษาอังกฤษกลายเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์ในภูมิภาคอาเซียน ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ภาษาอังกฤษได้รับการบรรจุให้เป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ นับตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึง การศึกษาตลอดชีวิต (สมเกียรติ อ่อนวิมล <https://blog.eduzones.com/wigi/81880>)

ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษทั้งสี่ด้าน ทักษะการเขียนจัดว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการเรียบเรียงประโยคเพื่อที่จะเขียนเรียงความที่ดีได้สำเร็จ (Thanatkun Tangpermpoon, 2008) จากงานวิจัยหลายชิ้นพบว่าผู้เรียนมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ

นิภาวรรณ พุทธสงกรานต์ (2551) ได้ทำวิจัยเรื่องข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ผลการศึกษาพบว่าข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์มีความถี่สูงสุด รองลงมาคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวอักษรตัวใหญ่ และการเว้นวรรคคำ และข้อบกพร่องด้านการเลือกใช้คำและสำนวนตามลำดับ

เกศินี บำรุงไทย (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคมีเปอร์เซ็นต์สูงสุดคิดเป็น 58.72% ซึ่งประกอบไปด้วยข้อผิดพลาดด้านการใช้คำไม่ตรงบริบท การใช้รูปแบบกริยาไม่ถูกต้อง และการใช้คำนำหน้านามผิด คิดเป็น 10.57, 9.56 และ 8.89% ตามลำดับ

สุภิญญา อาแล และคณะ (2553) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทย และโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตร์และสาขาครุศาสตร์ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552 โดยพบว่านักศึกษามีประเด็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ หลายประเด็นอันเป็นผลมาจากอิทธิพลโครงสร้างภาษาไทย

นอกจากนี้ในงานวิจัยของวันทนี แสงคล้ายเจริญ (2555) เรื่องความสามารถในการเขียน เรียงความภาษาอังกฤษแบบแนะและแบบอิสระโดยใช้วิธีตรวจงานเขียนด้วยวิธีชี้แนะโดยตรง และวิธี ชี้แนะทางอ้อม ก็พบความผิดพลาดในการเขียนเรียงความอิสระคล้ายคลึงกัน นั่นคือนักศึกษาเขียน ประโยคภาษาอังกฤษโดยนำคำศัพท์มาเรียงต่อกันโดยแปลจากโครงสร้างไทย ส่งผลให้มีข้อผิดพลาด ด้านไวยากรณ์หลายจุดและบางประโยคก็อ่านแล้วไม่เข้าใจ

จากการสอนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและวิชาการเขียนภาษาอังกฤษมาระยะหนึ่ง รวมทั้งได้ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิชาเอกอังกฤษ ผู้สอนได้สังเกตว่านักศึกษาไม่สามารถประยุกต์ใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่ได้เรียนมากับการเขียนภาษาอังกฤษได้ โดยมักเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยการนำคำศัพท์มาเรียงต่อกันโดยแปล จากโครงสร้างภาษาไทยเป็นหลัก อีกทั้งยังไม่สามารถใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ซึ่งอธิบายชนิด ของคำ (parts of speech) รวมทั้งตัวอย่างการใช้คำดังกล่าวในประโยค เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ ค้นเคยกับการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ในการเปิดหาความหมายคำแปล จึงไม่มีทักษะในการใช้ พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ทั้งที่พจนานุกรมเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์มากสำหรับผู้เรียน ภาษาต่างประเทศเพราะผู้เรียนสามารถค้นคว้าเพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียง การอ่าน และการ เขียนได้ ในพจนานุกรมมีข้อมูลหลากหลาย เช่น การออกเสียงคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์ ความหมาย คำศัพท์ ประวัติคำศัพท์ คำศัพท์เฉพาะ และไวยากรณ์ (Bellafiore อ้างถึงใน ศิริพร ชุนจร, 2546) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมและนำไปใช้ได้ถูกต้อง เลือกความหมายของคำศัพท์ให้ เหมาะสมกับเนื้อหาเลือกใช้สำนวนได้ถูกต้องกับสถานการณ์ แยกความแตกต่างของความหมายที่ เหมือนกันได้ รวมทั้งสามารถใช้ตัวอย่างของการใช้คำได้ถูกต้อง (Graves, Watts and Graves อ้างถึง ใน ศิริพร ชุนจร, 2546)

ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นการเขียนหรือการแปลไม่เคย มีการสอนใช้พจนานุกรมเพราะโดยทั่วไปผู้สอนมักจะคิดว่าผู้เรียนใช้พจนานุกรมเป็นอยู่แล้ว (ดุขฎี รุ่ง รัตน์กุล, 2556) จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าเมื่อต้องเขียนเรียงความโดยใช้พจนานุกรมอังกฤษ- อังกฤษ นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อความสามารถในการเขียน ด้วยเหตุที่ยังไม่เคยมีการทำวิจัยในประเด็นเรื่องการใช้พจนานุกรม อังกฤษ-อังกฤษมาก่อน และจากงานวิจัยหลายชิ้นที่ได้ใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน

และประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาการเขียน ดังเช่นงานวิจัยของฤทัยรัตน์ ปานจรินทร์ (2555), สุนิตย์ ยอดจันทร์ (2555), อัมพวัน ศรีบัวนำ (2556), ศศิพิมพ์ ศรีกิจ (2551) และ ศิริพันธ์ แบ่งทิศ (2554) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนสามารถใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอันเป็นการเรียนแบบยั่งยืนได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

## วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษของนักศึกษา
3. เพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษที่มีค่าประสิทธิภาพ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

## ขอบเขตการวิจัย

### เนื้อหา

ประเด็น Parts of Speech เรื่องคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ เนื่องจากเป็นประเด็นที่นักศึกษาเขียนผิดพลาดมากอันดับต้นๆ จากการตรวจงานเขียนของนักศึกษา

### กลุ่มประชากร

ประชากรในงานวิจัยคือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงเรียนวิชาการเขียนชั้นกลางเบื้องต้น จำนวน 38 คน โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจำนวน 20 คนที่มีผลการเรียนวิชา Basic English Grammar และ Pre Intermediate English Grammar ในระดับอ่อนและปานกลางกล่าวคือมีคะแนนอยู่ในช่วง 60-76

## ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการใช้พจนานุกรม
2. ได้ทราบปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษจากนักศึกษา นำไปสู่การหาวิธีการแก้ไขเพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพก่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้เรียน
3. ได้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษที่มีค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75
4. ได้แนวทางพัฒนาวิชาและหลักสูตรเพื่อให้มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนวิชาไวยากรณ์และการเขียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักศึกษานำความรู้ไวยากรณ์อังกฤษที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยมาใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น



5. เพื่อเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา รวมทั้งสถาบันการศึกษาข้างนอกที่จะนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้พจนานุกรม

### นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการเชื่อมโยงความคิดกับความรู้ทางภาษาโดยเรียงลำดับประโยคให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อสารในสิ่งที่ต้องการชัดเจน โดยในงานวิจัยชิ้นนี้วัดและประเมินความสามารถในการเขียนโดยพิจารณาจากความถูกต้องด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การเรียงลำดับคำในประโยค การเลือกใช้คำศัพท์ และกลไกทางภาษา

แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ คือชุดฝึกการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวน ฝึกฝน สิ่งที่ได้เรียนเพื่อให้เกิดความชำนาญ มีทักษะในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของตน โดยงานวิจัยชิ้นนี้ใช้แบบฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเองโดยครอบคลุมกิจกรรมหาความหมายคำศัพท์ การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม การสะกดคำ และการหา Parts of speech

เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 หมายถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ 75 ตัวแรก E<sub>1</sub> คือร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 75 ส่วน 75 ตัวหลัง E<sub>2</sub> คือร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจากการทำ posttest มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตร์ชั้นปีที่ 2” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว และได้ผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

- ความสามารถในการเขียน
  1. ความหมายของความสามารถในการเขียน
  2. องค์ประกอบของความสามารถในการเขียน
  3. การวัดความสามารถในการเขียน
- พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ
  1. การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ
  2. ประโยชน์ของการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ
  3. ปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ
- แบบฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ
  1. ความหมายของแบบฝึก
  2. ประโยชน์ของแบบฝึก
  3. ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
  4. หลักการสร้างแบบฝึก
  5. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
  6. แบบฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ
  7. ค่าประสิทธิภาพแบบฝึก
- งานวิจัยในประเทศ
- งานวิจัยต่างประเทศ

#### ความสามารถในการเขียน

1. ความหมายของความสามารถในการเขียน
- มีผู้ให้นิยามของความสามารถในการเขียนไว้ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิด เพราะผู้เขียนจะต้องคิดว่าจะเขียนอะไร เพื่อใครและมีจุดมุ่งหมายอะไร แล้วรวบรวมข้อมูล เลือกสรร จัดลำดับความคิดเพื่อเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร โดยใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในด้านการเขียน เช่น การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์ให้ได้มาซึ่งงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารทางความคิดกับผู้อ่าน

White (1980) ได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนไว้ว่า ครอบคลุมมากกว่าการสร้างประโยคเพียงอย่างเดียว ฉะนั้น ความสามารถในการเขียนคือความสามารถในการเรียงลำดับประโยคให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสมเหตุสมผล เขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ สื่อสารในสิ่งที่ต้องการได้ และเขียนได้ชัดเจนไม่คลุมเครือ

Arndt (1986) ให้ความหมายของความสามารถในการเขียนว่า เป็นกระบวนการในการเชื่อมโยงความคิดกับความรู้ทางภาษา โดยใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นงานเขียนที่มีคุณภาพ

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการเขียนคือความสามารถในการเชื่อมโยงความคิดกับความรู้ทางภาษาโดยเรียงลำดับประโยคให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อสารในสิ่งที่ต้องการชัดเจน

## 2. องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดังนี้

Heaton (1979) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammatical Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคต่างๆ ได้ถูกต้อง
2. ทักษะทางลีลาภาษา (Stylistical Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคหลายๆ แบบ และใช้ภาษาได้ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ทักษะทางกลไก (Mechanical Skills) ได้แก่ความสามารถในการใช้แบบแผนภาษาได้ถูกต้อง เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำ
4. ทักษะทางการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgement Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนข้อความที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญตลอดจนความสามารถในการเลือก รวบรวม เรียงลำดับเรื่องราวให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน

White (1980) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษนั้น ผู้เขียนต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ความถูกต้องของภาษา (Correction of form) หมายถึง ผู้เขียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และหลักการต่างๆ ทางภาษา
2. ความเหมาะสมของลีลาภาษา (Appropriateness of style) หมายถึง ผู้เขียนสามารถเขียนงานนั้นด้วยลีลาที่เหมาะสมต่อเนื้อเรื่องที่เขียน มีการเลือกใช้คำ และภาษาที่สละสลวย
3. เอกภาพของแก่นเรื่อง และประโยคใจความสำคัญ (Unity of theme and topic) หมายถึง ผู้เขียนจะต้องนำเสนอความคิดและเรียบเรียงข้อความได้สัมพันธ์กัน และมีความเป็นเอกภาพในเรื่องที่จะเขียนนั้น โดยนำความรู้ของผู้เขียนมาถ่ายทอดให้เหมาะสมกับหัวเรื่อง โดยคำนึงถึงผู้อ่านด้วย

Pauson and Bruder (1976) ได้เสนอความเห็นว่าการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีนั้น จะต้องครอบคลุมลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง (Correct language) ผู้เขียนควรมีความสามารถเขียนงานเขียนด้วยรูปแบบภาษาที่เหมาะสมถูกต้อง
2. กลไกการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Mechanics of punctuation) ผู้เขียนควรมีความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนได้อย่างถูกต้อง
3. การเรียบเรียงเนื้อหา (Organization of content) ผู้เขียนสามารถเรียบเรียงเนื้อหาในงานเขียนให้เป็นไปตามลำดับความคิดที่ต้องการจะนำเสนออย่างชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์ ไม่สับสน หรือวกวน

พิชญ์สินี ชาวอุไร (2545) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เขียนต้องพยายามสื่อสารความคิดของตนเองกับผู้อ่าน นำมาลำดับความด้วยการเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร ตั้งแต่ระดับประโยคจนถึงระดับข้อความหรือสูงกว่าข้อความโดยใช้ความรู้ทางด้านกลไกของการเขียน ได้แก่ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ รวมทั้งวากยสัมพันธ์เป็นต้น การเขียนไม่ใช่เพียงแค่ความสามารถในการเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่เป็นการที่จะถ่ายทอดประสบการณ์อย่างมีจุดมุ่งหมายและยังต้องสัมพันธ์กับทักษะของการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์อีกด้วย

จากองค์ประกอบและลักษณะการเขียนเรียงความที่ดีซึ่งได้กล่าวไว้ข้างต้นสามารถจำแนกความสามารถในการเขียนดังนี้

#### **ความสามารถด้านไวยากรณ์และกลไกภาษา**

Kelsch and Kelsch (1981) กล่าวว่าว่าการเขียนที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นผู้เขียนต้องมีความสามารถในการสื่อภาษาที่ถูกต้องโดยใช้กฎเกณฑ์ของภาษาที่เป็นที่ยอมรับ คุณภาพของงาน

เขียนนั้นขึ้นอยู่กับความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ไวยากรณ์และกลไกการเขียนด้วย หากผู้เขียนใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ งานเขียนย่อมได้รับการยอมรับมากขึ้น

Rivers (1968) กล่าวถึงความสามารถเกี่ยวกับไวยากรณ์และกลไกการเขียนไว้ว่า การที่ผู้เขียนจะมีความสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความสามารถทางการเขียนตัวอักษรในภาษาและสะกดคำได้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนในภาษาและการใช้โครงสร้างทางภาษาที่ผู้อ่านเข้าใจ

#### **ความสามารถด้านลีลาภาษา**

Harris (1974) ได้ให้ความหมายไว้ว่าเป็นความสามารถในการเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหารต่างๆ ในการเขียนเพื่อทำให้เกิดอารมณ์และอรรถรสของงานเขียน เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อคุณภาพของงานเขียน ซึ่งนอกจากการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามระเบียบกฎเกณฑ์ของภาษาเขียนแล้ว การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนที่สามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการมากที่สุดย่อมทำให้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อมากขึ้นด้วยเช่นกัน ผู้มีความรู้ความสามารถด้านการใช้ถ้อยคำสำนวนที่จำกัด จึงประสบความสำเร็จลำบากในการเขียนอธิบายขยายความให้อ่านเข้าใจได้ อีกทั้งการใช้ถ้อยคำสำนวนที่หลากหลายยังเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามอ่านงานเขียนนั้น ความสามารถด้านลีลาภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนงานเขียนที่มีประสิทธิภาพ

#### **ความสามารถด้านเนื้อหา**

Hughes and Duhamel (1966) ได้กล่าวถึงความสามารถในการนำเสนอเนื้อหาในการเขียนว่า การนำเสนอที่ดีนั้นย่อมมีเนื้อหาตรงกับเรื่องที่เขียน ไม่ออกนอกเรื่อง ซึ่งผู้เขียนสามารถกำหนดได้โดยเขียนประโยคใจความหลักให้ชัดเจนว่าต้องการกล่าวถึงเรื่องใด จากนั้นหาประโยคสนับสนุนใจความหลักมาประกอบการอธิบายอีก 4-5 ประโยค และต้องระมัดระวังว่าประโยคเหล่านั้นไม่ออกนอกประเด็น หรือเยิ่นเย้อเกินไปจนทำให้อ่านรู้สึกว่าเป็นการเขียนที่วกวน

จากความคิดเห็นและคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษนอกจากความสามารถด้านไวยากรณ์ รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง ทักษะทางกลไก ทักษะทางการเลือกข้อความที่เหมาะสมแล้วยังประกอบด้วยความสามารถด้านลีลาภาษา และความสามารถด้านเนื้อหา

### **3. การวัดความสามารถในการเขียน**

วาสนา โกวิทยา (2525) ได้เสนอหลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบของภาษา ได้แก่ กลไกและแบบแผนของการเขียนรวมทั้งศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา

2. การสื่อความหมายของการเขียนซึ่งใช้ในชีวิตจริง งานเขียนควรมีความสัมพันธ์กับความต้องการของผู้เขียน คือการที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ชัดเจนว่าจะเขียนเรื่องใด และให้ใครเป็นผู้อ่าน

จากหลักการตรวจให้คะแนนงานเขียนข้างต้น ได้มีผู้คิดค้นรูปแบบของการให้คะแนนงานเขียนไว้ต่างๆ ดังนี้

Ike (1990) ได้เสนอรูปแบบการตรวจให้คะแนนและการประเมินงานเขียนไว้ว่า รูปแบบการให้คะแนนจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ซึ่งมักใช้เป็นพื้นฐานในการตรวจให้คะแนนการเขียนคือ เนื้อหา การเรียบเรียง ความคิด สำนวนภาษา และความถูกต้องของกลไกในการเขียน ซึ่งจะต้องมีการกำหนดสัดส่วนของคะแนนในแต่ละด้านให้เหมาะสมว่าควรจะให้เท่าไรจากคะแนนเต็ม ตัวอย่างเช่น ถ้าคะแนนเต็มทั้งหมดเท่ากับ 40 คะแนน อาจจะให้ด้านเนื้อหา 10 คะแนน การเรียบเรียงความคิด 5 คะแนน สำนวนภาษา 15 คะแนน และกลไกการเขียน 10 คะแนน วิธีนี้นอกจากจะช่วยให้ครูให้คะแนนอย่างเป็นปรนัยแล้วยังเป็นการกระจายคะแนนอย่างเป็นสัดส่วน ในการประเมินอาจใช้เกณฑ์ต่อไปนี้ คือ คะแนนระหว่าง 35-40 = AA 30-34 = AB 25-29 = B 20-24 = BC 15-19 = C 10-14 = CD และตั้งแต่ 9 ลงมาได้ F

Heaton (1979) ได้เสนอวิธีการตรวจให้คะแนนงานเขียนดังนี้

1. วิธีที่อาศัยความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเกณฑ์ (Impression Method) วิธีนี้อาจใช้ผู้ตรวจเพียง 1 คนหรือมากกว่า แต่โดยทั่วไปวิธีนี้จะใช้ผู้ตรวจ 3 หรือ 4 คน ให้คะแนนงานเขียนแต่ละชิ้น แล้วรวมคะแนนที่ได้จากผู้ตรวจทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนที่ได้ของผู้เขียน

ในกรณีที่เกิดความแตกต่างของคะแนนจากการประเมินของผู้ตรวจอย่างเห็นได้ชัด ก็จะมีการตรวจข้อนั้นใหม่โดยผู้ตรวจทั้ง 4 คนอีกครั้ง พร้อมกับมีการอภิปรายตกลงกันเกี่ยวกับคะแนนของผู้ตรวจแต่ละคนจนกว่าจะตกลง

การตรวจให้คะแนนด้วยวิธีอาศัยความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเกณฑ์นี้ พบว่ามีความรวดเร็วกว่าวิธีอื่น และถ้าใช้ผู้ตรวจ 3-4 คน ด้วยวิธีนี้ ผลที่ได้ก็มักจะมีผลเชื่อถือได้มากกว่าการตรวจแบบวิธีที่อาศัยการวิเคราะห์ (Analytical Method) ที่ใช้ผู้ตรวจเพียงคนเดียว แต่กรณีที่ผู้ตรวจเพียงคนเดียวเท่านั้น ผลที่ได้จากการตรวจวิธีอาศัยความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเกณฑ์จะมีความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้น้อยกว่าผลของการตรวจวิธีที่อาศัยการวิเคราะห์

2. วิธีที่อาศัยการวิเคราะห์ (Analytical Method) การตรวจด้วยวิธีนี้จะขึ้นกับแผนการตรวจที่ผู้ตรวจหรือคณะผู้ตรวจได้สร้างขึ้นโดยแยกคุณลักษณะของงานเขียนออกมาเป็นด้านต่างๆ ซึ่งเหมาะสมกับการใช้ในห้องเรียนอย่างมาก ผู้ตรวจสามารถแนบใบคะแนนไว้ตอนทำงานเขียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าคะแนนในแต่ละส่วนของตนเป็นอย่างไร

การพิจารณาให้คะแนนนั้นควรให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบเท่าๆ กัน แต่มีข้อยกเว้นสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเขียนระดับต้น (Elementary Level) อาจให้น้ำหนักคะแนนดังนี้ คือ เพิ่มในส่วนไวยากรณ์ และคำศัพท์โดยตัดองค์ประกอบความคล่อง (Fluency) ไป ส่วนในระดับกลาง (Intermediate Level) ควรให้ความสนใจกับองค์ประกอบด้านความสอดคล้องของข้อความ (Relevance Level) มากเป็นพิเศษ โดยให้น้ำหนักคะแนนมากกว่าองค์ประกอบอื่น คือ ให้คะแนนองค์ประกอบละ 4 คะแนน แต่องค์ประกอบความสอดคล้องของข้อความจะได้ 8 คะแนน ส่วนในระดับสูง (Advanced Level) จะเพิ่มการเรียบเรียงข้อความและทำเนียบภาษา (Organization and Register) และรวมกลไกการเขียน (Mechanics) เข้ากับความคล่อง (Fluency) เป็นต้น

Palmer and Kimball (1981) ได้เสนอรูปแบบของการตรวจให้คะแนนงานเขียน โดยมีหลักการคือเน้นการสื่อสารของข้อเขียนโดยให้น้ำหนักมากกว่าความถูกต้องของภาษา ในรูปแบบนี้แบ่งน้ำหนักการให้คะแนนเป็นสเกลโดยให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบของการสื่อสารของ ที่ได้คะแนนดีจะมีลักษณะดังนี้

1. มีจุดเน้นและมีประโยคใจความหลัก (Thesis statement)
  2. ย่อหน้าต่างๆ มีความสัมพันธ์ต่อเนื้องกัน (Paragraph relevance)
  3. ความคิดเห็นที่เสนอได้รับการเสริมด้วยตัวอย่าง หรือหลักฐานที่ชัดเจน (Clear evidence)
  4. มีการใช้ตัวเชื่อม (Transitions) ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็น
- รูปแบบการให้คะแนนการเขียนแบบนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ
1. ความเข้าใจได้ (Comprehensibility) ผู้เรียนจะต้องเขียนอย่างชัดเจน โดยการให้รายละเอียดและเชื่อมโยงความเห็นและรายละเอียดด้วยตัวเชื่อมต่างๆ
  2. การเสริม (Support) ผู้เรียนจะต้องเขียนแสดงความเห็นชัดเจน โดยการให้รายละเอียดและเชื่อมโยงความเห็นและรายละเอียดด้วยตัวเชื่อมต่างๆ
  3. การเขียนระดับประโยค (Sentence level control) เกี่ยวกับความถูกต้องของภาษา แบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ ข้อคิดในการสร้างประโยคและข้อคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของประโยค
  4. ความยาว (Length) เป็นการนับคำที่เขียน เนื่องจากคาดว่าผู้เรียนสามารถเขียนได้ 250 คำภายในเวลาครึ่งชั่วโมง

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการวัดและประเมินความสามารถในการเขียน พิจารณาจากการ ความถูกต้องด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การเรียงลำดับคำในประโยค การเลือกใช้คำศัพท์ กลไกทางภาษา รวมทั้งเนื้อหาที่สัมพันธ์กับจุดประสงค์ และการเรียบเรียงเนื้อหา

## พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

### 1. การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

Gairns and Redman (2005) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้พจนานุกรมว่าผู้เรียนที่สามารถใช้พจนานุกรมได้อย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้นอกห้อง และสร้างให้คนผู้นั้นมีทักษะในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

Hornby (อ้างถึงใน ศิริพร ขุนจร, 2546) กล่าวว่าพจนานุกรมประกอบด้วยคำศัพท์มากมายที่ได้เรียงไว้ตามลำดับตัวอักษร ทุกๆ คำศัพท์บอกให้ทราบถึงการเริ่มต้นของคำศัพท์ และเป็นคำศัพท์ประเภทไหน เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำบุพบท คำอุทาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังอธิบายความหมายของคำ ซึ่งความหมายของคำอาจมีมากกว่าหนึ่งความหมาย รวมทั้งแสดงตัวอย่างการใช้ความหมายของคำศัพท์ไว้ให้ผู้เรียนพจนานุกรมได้เลือกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมในแต่ละข้อความหรือแต่ละเนื้อหา และยังแยกความแตกต่างของความหมาย โดยใส่หมายเลขกำกับไว้ รวมทั้งเรียงเรียงคำศัพท์ที่มีการใช้ถี่หรือบ่อย โดยการเรียงตามลำดับของการใช้ของคำศัพท์ และบอกความเหมาะสมของการใช้สำนวนซึ่งมีสัญลักษณ์ IDM หรือ PHRV คือการใช้กริยา เพื่อช่วยให้ผู้ใช้พจนานุกรมเข้าใจมากยิ่งขึ้น

Soekemi (อ้างถึงใน ศิริพร ขุนจร, 2546) กล่าวถึงการใช้พจนานุกรมว่า

1. สามารถใช้ในการสอนพูดได้ กล่าวคือในพจนานุกรมมีส่วนที่เรียกว่า “การออกเสียง” ผู้อ่านพจนานุกรมสามารถฝึกออกเสียงตามที่พจนานุกรมเขียนไว้ เมื่อฝึกออกเสียงบ่อยครั้งจะทำให้เกิดความมั่นใจและมั่นใจในการพูดมากขึ้น ทำให้ผู้ใช้พจนานุกรมสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

2. สามารถใช้ในการสอนอ่าน กล่าวคือ เมื่อนักเรียนอยู่ในห้องเรียนนักเรียนจะมีครูเป็นผู้ชี้แนะ แต่เมื่อออกจากห้องเรียนนักเรียนต้องศึกษาข้อมูลด้วยตนเองจึงต้องใช้พจนานุกรมช่วยในการอ่าน เช่น เมื่ออ่านข้อความหรือหนังสือแล้วพบปัญหาไม่ทราบความหมายสามารถเปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมาย หรือไม่มั่นใจว่าคำศัพท์ที่มีปัญหาเป็นคำประเภทใดสามารถหาประเภทของคำศัพท์ในพจนานุกรม

3. สามารถใช้ในการสอนเขียน Soekemi กล่าวว่า พจนานุกรมมีประโยชน์มากมาย นอกจากจะใช้ในการสอนพูดและการสอนอ่านแล้ว ยังช่วยในการสอนเขียนได้อีกด้วย โดยสามารถตรวจสอบการสะกดคำยาก หน้าที่ของคำและการใช้คำในวลีของประโยคได้โดยใช้พจนานุกรม

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าพจนานุกรมมีคำศัพท์หลากหลายประเภทสามารถใช้พจนานุกรมในการสอนการพูด การอ่าน และการเขียนได้

### 2. ประโยชน์ของการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ



Leaney (2007) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของพจนานุกรมไว้ว่าพจนานุกรมที่ดีเป็นแหล่งข้อมูลมหาศาล การให้นักศึกษาได้ค้นคว้าข้อมูลในพจนานุกรมดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพเป็นหนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดในการพัฒนาและสร้างให้เป็นผู้เรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีอิสระทางความคิดอย่างยั่งยืน

Graves, Watts and Graves (อ้างถึงใน ศิริพร ขุนจร, 2546) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้พจนานุกรมไว้ดังนี้

1. นักเรียนสามารถเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมและนำไปใช้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ให้เหมาะสมกับเนื้อหา
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้สำนวนได้ถูกต้องกับสถานการณ์
4. นักเรียนสามารถแยกความแตกต่างของความหมายที่เหมือนกันได้และ
5. นักเรียนสามารถใช้ตัวอย่างของการใช้คำได้ถูกต้อง

จากที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าพจนานุกรมมีประโยชน์สำหรับผู้เรียนในแง่สามารถเลือกคำศัพท์ที่ถูกต้องเหมาะสมไปใช้ รวมทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบยั่งยืนอีกด้วย

### 3. ปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

ดุขฎี รุ่งรัตนกุล (2556) ได้วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาในการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษในการแปลของนิสิต พบว่านิสิตมีปัญหา ดังนี้

1. ไม่เข้าใจคำจำกัดความที่ให้ไว้ในพจนานุกรม
2. ไม่มีคำศัพท์หรือข้อมูลที่ต้องการค้นหา เช่น ตัวอย่างประโยคหรือข้อมูลทางไวยากรณ์
3. หาความหมายคำศัพท์ที่ต้องการไม่ได้
4. ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นหาคำศัพท์ที่ต้องการอย่างไร
5. วิธีการเรียงหรือจัดหมวดหมู่คำศัพท์อ่านเข้าใจยาก
6. ไม่เข้าใจสัญลักษณ์ คำย่อ คำกำกับคำศัพท์ที่ใช้ในพจนานุกรม

Özer ([www.hltmag.co.uk/dec11/sart01.htm](http://www.hltmag.co.uk/dec11/sart01.htm)) ได้วิเคราะห์ปัญหาการไม่ใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ของผู้เรียนในชั้นว่า

1. วัฒนธรรมการศึกษาของประเทศตุรกีไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำวิจัยมากนัก ดังนั้นจึงขาดการฝึกฝนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้เรียนจึงไม่มีนิสัยในการใช้พจนานุกรม เพราะการเรียนการสอนก่อนหน้านี้ไม่มีการเน้นย้ำความสำคัญหรือฝึกฝนการใช้พจนานุกรม นักศึกษามีทัศนคติว่าสามารถเรียนรู้ต่อไปได้จนจบกระบวนการโดยไม่จำเป็นต้องใช้พจนานุกรม

2. ผู้เรียนไม่นิยมนำพจนานุกรมมาสถานศึกษาด้วยเหตุผลว่าพจนานุกรมมีน้ำหนักมาก จึงนิยมนำพจนานุกรมแบบพกพาได้สะดวกกว่า เช่น พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ติดตัวมา

3. ผู้เรียนไม่เข้าใจคำนิยามและคำอธิบายของคำศัพท์ที่ตนต้องการทราบเมื่อใช้พจนานุกรม อังกฤษ-อังกฤษ

ศิริพร ขุนจร (2546) ได้กล่าวถึงปัญหาการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษไว้ว่า

1. ปัญหาด้านการเลือกความหมายของคำให้เหมาะสม พจนานุกรม-อังกฤษส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการอธิบายความหมายคำศัพท์โดยการอธิบายความหมายคำศัพท์โดยการอธิบาย การบรรยาย การใช้บริบท และการใช้คำที่มีความหมายอักษรในวงกว้างและการใช้ภาษา แต่บางครั้งกลวิธีเหล่านี้ก็สร้างปัญหาในการเลือกความหมาย เช่นใน An English Reader's Dictionary พบว่าการนำเอาคำที่มีความหมายเหมือนกันมาอธิบาย อาจสร้างปัญหาให้กับผู้ใช้ เช่นคำว่า 'model' เมื่อเปิดพจนานุกรมพบว่า 'model n3 manequin' ซึ่งคำว่า 'manequin' เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันกับ 'model' และเป็นคำศัพท์ยากที่ไม่สู้จะพบในการอ่านอีกทั้งไม่พบในรายการคำศัพท์ General Service List of English Words (West) และ General Consolidated Vocabulary List. (O'Shea) การที่จะหาความหมายของคำว่า 'manequin' ต้องไปเปิดความหมายของ 'manequin' อีกครั้งจะพบว่า 'manequin (p.314) 'person (now usu. Called a model) employed to display new clothes for sale by wearing them.' ซึ่งเป็นเรื่องที่เสียเวลาในการเปิดสองครั้งอาจทำให้นักเรียนเบื่อและไม่ต้องการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

2. ปัญหาด้านการเลือกความหมายของคำประสม กรณเลือกความหมายของคำประสม (compound words) มักเป็นปัญหาให้กับผู้เรียนเช่นกัน เนื่องจากผู้เรียนไม่ทราบจะไม่ค้นความหมายของคำใด เช่นคำว่า 'basketball' ในพจนานุกรมบางเล่มจะไม่มีคำนี้แต่ต้องไปค้นในคำว่า 'basket' ซึ่งนักเรียนบางคนไปหาความหมายของคำว่า 'basket' มาผสมกับความหมายของคำว่า 'ball' จึงทำให้ผิดความหมายไป หรือคำว่า 'service station' ผู้เรียนอาจสับสนไม่ทราบว่าเปิดคำว่า service หรือ station นับเป็นปัญหาอีกประการหนึ่งของผู้เรียน

3. ปัญหาเรื่องไม่สามารถหาความหมายของคำศัพท์ได้ตามที่ต้องการ ได้แก่ คำศัพท์บางคำที่เราพบเห็นบ่อยๆ และคาดว่าจะมีในพจนานุกรมแต่เมื่อค้นหาแล้วไม่พบ เช่นคำว่า 'body' ที่แปลว่าซากศพจะไม่พบความหมายนี้ แต่ถ้าต้องการความหมายว่าซากศพ ต้องไปเปิดในคำว่า corpse จึงจะพบความหมายที่ต้องการ นอกจากนี้ยังมีคำศัพท์ที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งไม่มีในพจนานุกรม เช่น hijack และ computer เป็นต้น

จากที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าปัญหาที่พบในการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษจากผู้เรียนคือ การไม่เข้าใจคำอธิบายคำศัพท์ การไม่รู้สัญลักษณ์หรือตัวย่อที่ใช้ ขนาดของพจนานุกรมที่ใหญ่และมีน้ำหนัก รวมทั้งการขาดการฝึกฝนการใช้พจนานุกรมเนื่องจากวัฒนธรรมด้านการศึกษาที่ไม่ส่งเสริมการให้ผู้เรียนค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง

## แบบฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ

### 1. ความหมายของแบบฝึก

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

กลินพะยอม สุระคาย (2544) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ว่าเป็นวิธีการที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย โดยมีการวางแผนการเรียนการสอนอย่างมีระบบ ขั้นตอนและกระบวนการ มีการนำเอาความรู้และทฤษฎีต่างๆ มาใช้ เพื่อหาวิธีที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่าเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมทักษะเกี่ยวกับการเขียนทุกรูปแบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสะกดคำ ครูสามารถใช้แบบฝึกช่วยพัฒนาการเขียน แบบฝึกยังเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนสนใจและอยากฝึกทักษะการเขียนให้เกิดความชำนาญมากขึ้น

ไพฑูลย์ มุลติ (2546) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้กล่าวคือเป็นชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้มาแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเอง

ฐานิยา อมรพลัง (2548) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกไว้ว่าคืองานกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำเพื่อทบทวนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความจำจนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อกนิษฐ์ กรไกร (2549) ได้สรุปความหมายแบบฝึกไว้ว่าคือ สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำโดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึกทักษะและแก้ไขในจุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีความสามารถและศักยภาพยิ่งขึ้น เข้าใจบทเรียนดีขึ้น

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฝึกคือชุดฝึกการเรียนรู้ สื่อหรืองานกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวน ฝึกฝน สิ่งที่ได้เรียนเพื่อให้เกิดความชำนาญ มีทักษะในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของตน ดังนั้นแบบฝึกจึงทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเอง

### 2. ประโยชน์ของแบบฝึก

มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำอย่างเป็นระบบระเบียบ
  2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะ การใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
  3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
  4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยการฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้สิ่งนั้นๆ โดยการฝึกซ้ำๆ หลายครั้ง และเน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
  5. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
  6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นแนวทางและทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
  7. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันเวลาที่
  8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือจะช่วยให้เด็กฝึกฝนอย่างเต็มที่
  9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องจัดเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาออกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ ได้มากขึ้น
  10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มแน่นอนต้องลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงกระดาษทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระเบียบ
- สุวิทย์ มูลคา และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้
1. ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นเพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
  2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
  3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
  4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
  5. ช่วยลดภาระครู
  6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
  7. ช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
  8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง และเน้นเฉพาะเรื่องที่ผิด

9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนตนเอง
11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน
12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของครู

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

จากที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปประโยชน์ของแบบฝึกได้ว่า ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นเพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนตนเอง ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

### 3. ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของลักษณะของแบบฝึกที่ดีดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า

1. ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไปเพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้เหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง
2. ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงจุดมุ่งหมายในการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
4. ควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อในการทำ และเพื่อฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
5. ควรมีทั้งกำหนดคำตอบและแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจ
6. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ได้ดี ใช้ได้อย่างถูกต้องมีหลักเกณฑ์ และมองสิ่งที่เขาได้รับการฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อผู้ฝึกตลอดไป

7. มีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกควรจัดทำให้มากพอ และควรมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลางจนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าเด็กทั้งปานกลางและอ่อนจะทำได้ทำตามความสามารถ เพื่อให้เด็กผู้เรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

8. ความเร้าความสนใจตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกรรมสุดท้าย

9. ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในห้องและนอกห้องเรียน

10. ควรเป็นแบบฝึกที่ผู้สอนสร้างให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดแล้วสามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

สุพรรณิ ไชยเทพ (2544) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า

1. ต้องมีความชัดเจน ทั้งคำชี้แจง คำสั่ง ง่ายต่อการเข้าใจ
2. ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
3. มีภาษาและรูปภาพที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. แบบฝึกแต่ละเรื่องไม่ควรยาวมากจนเกินไป
5. ควรมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนไม่เบื่อ
6. ควรตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
7. มีคำตอบที่ชัดเจน
8. แบบฝึกที่ดีสามารถประเมินความก้าวหน้า และความรู้ของนักเรียนได้

River (1968) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า

1. ผู้เรียนควรได้มีโอกาสในการฝึกในการเรียนเรื่องหนึ่งๆ มาก่อนแล้วจึงจะมีการฝึกเรื่องอื่นๆ ต่อไป ซึ่งเป็นการสอนไม่ใช่การสอบ

2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้แบบประโยคเพียงแบบหนึ่งเท่านั้น
3. ควรฝึกให้เชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งที่ใช้ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบสั้นๆ
5. ข้อความ หรือเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
6. ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลายๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกในสิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องต้องไม่ยาวและควรมีหลายๆ รูปแบบรวมทั้งควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง และมีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

#### 4. หลักการสร้างแบบฝึก

มีผู้กล่าวถึงวิธีการและหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) ได้กล่าวถึงการสร้างและจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียด เพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด และส่วนประกอบอื่นๆ เช่น แบบทดสอบก่อนฝึก บัตร

คำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน

4. สร้างแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ และส่วนประกอบอื่นๆ เช่น แบบทดสอบก่อนฝึก บัตร

คำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน

5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6. ปรับปรุง พัฒนา ให้สมบูรณ์

วรรณภา ไชยวรรณ (2549) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ความใกล้ชิด กล่าวคือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน

2. การฝึก กล่าวคือ การให้นักเรียนได้กระทำซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล กล่าวคือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบจะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน

4. แรงจูงใจ กล่าวคือ การสร้างแบบฝึกเรียงลำดับจากแบบฝึกง่ายและสั้นไปสู่แบบฝึกเรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

ประพนธ์ จำเริญ (2536) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสร้างแบบฝึกไว้ดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบฝึก
2. วิเคราะห์ทักษะและเนื้อหาวิชาที่ต้องการสร้างแบบฝึก เป็นทักษะย่อยๆ และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามทักษะและเนื้อหาย่อยๆ นั้น

3. เขียนแบบฝึกตามเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการตามวัยของผู้เรียน

4. กำหนดรูปแบบของแบบฝึก

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปหลักการสร้างแบบฝึกได้ว่า เริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบฝึก จากนั้นจึงศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัดก่อนจะวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อกำหนดจุดประสงค์ ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด และสร้างแบบฝึกขึ้นมา นำไปทดลองใช้ แล้วนำกลับมาปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

### 5. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกให้มีคุณภาพต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนจะได้ผลดี ควรใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยมีพื้นฐานอ้างอิงกับแนวทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้ ทั้งนี้มีผู้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกโดยยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2536) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกไว้ว่าต่อยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศ และสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กเสียก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็ให้มีการสนับสนุนให้มีทักษะสูงยิ่งขึ้นไปอีก ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำ ควรพยายามซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้มากที่สุด

3. การเรียนการฝึกฝน (Law of Exercise) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาชื่อ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝน หรือกระทำซ้ำผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดี ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

4. กฎแห่งผล (Law of Effect) นักเรียนได้เรียนแล้วย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนเองว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูควรรีบตรวจและคืนให้นักเรียนโดยรวดเร็ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน

5. กฎการใช้และไม่ได้ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการใช้ฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่ว และชำนาญในการใช้ภาษา ถ้าหากเรียนแล้วไม่ได้ใช้นานๆ ก็ลืมไปหมด หรือมีทักษะไม่ดีเท่าที่ควร

6. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะเป็นสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝนทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน



พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ไว้ว่า มีความเชื่อในเรื่องของการเสริมแรง พฤติกรรมใดก็ตามถ้าได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นซ้ำๆ สกินเนอร์ได้นำผลการทดลองมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนไว้หลายรูปแบบ เช่น บทเรียนโปรแกรม โดยยึดหลักการเสริมแรงและลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญ ประกอบด้วย การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมหรือลงมือกระทำด้วยตนเอง การให้มีความก้าวหน้าไปทีละน้อย และการให้ผู้เรียนได้รู้ผลการกระทำในทันที

ประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนโปรแกรมตามความเห็นของสกินเนอร์ ประกอบด้วย

1. นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงได้ทันที
2. นักเรียนสามารถทำงานได้ตามลำพังซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความรู้สึกมีอิสระในการเรียน ไม่ต้องกังวลที่จะถูกครูดุ หรือถูกเพื่อนเยาะเย้ยถ้าทำไม่ได้ ทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจที่จะเรียนและสนุกกับการเรียน
3. บทเรียนโปรแกรมจะช่วยให้ นักเรียนรู้จักดูแลรับผิดชอบตนเอง และเกิดความเชื่อมั่นในตัวเอง

นอกจากนี้ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544) ได้กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ที่สำคัญของธอร์นไดค์ซึ่งมีอยู่สามกฎดังนี้

1. กฎแห่งความพึงพอใจหรือกฎแห่งผล ธอร์นไดค์ได้สรุปว่าอินทรีย์จะทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจและหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงพอใจ ธอร์นไดค์ได้เน้นถึง การใช้เทคนิคที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน เช่น การชม การให้รางวัล
2. กฎแห่งความพร้อม การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพที่พร้อมจะเรียนหรือพร้อมที่จะทำกิจกรรม ความพร้อมในที่นี้รวมถึงความพร้อมด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์
3. กฎแห่งการฝึกหัด ประกอบด้วยกฎที่สำคัญกล่าวคือ กฎแห่งการใช้พฤติกรรมใดที่อินทรีย์ได้มีการกระทำอยู่เสมอ และกฎแห่งการไม่ใช้พฤติกรรมใดก็ตามที่อินทรีย์ทิ้งช่วงไว้นาน

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกได้ว่า หากเป็นพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ จะมีความเชื่อในเรื่องของการเสริมแรง พฤติกรรมใดก็ตามถ้าได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นซ้ำๆ ขณะที่กฎการเรียนรู้ที่สำคัญของธอร์นไดค์ได้แก่ กฎแห่งความพึงพอใจหรือกฎแห่งผล กฎแห่งความพร้อม และกฎแห่งการฝึกหัด

## 6. แบบฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ

การฝึกใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษมีหลากหลายวิธีขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียนเริ่มตั้งแต่ทักษะพื้นฐานไปจนถึงทักษะในระดับยาก

มีผู้กล่าวถึงแบบฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษดังนี้

Özer ([www.hltmag.co.uk/dec11/sart01.htm](http://www.hltmag.co.uk/dec11/sart01.htm)) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้พจนานุกรมได้อย่างมีประสิทธิภาพดังนี้

1. กิจกรรมหาความหมาย
2. กิจกรรมสะกดคำ
3. กิจกรรมหา Parts of speech
4. กิจกรรมหาคำจำกัดความ
5. กิจกรรมหา Register
6. กิจกรรมหาการอ่านออกเสียง
7. กิจกรรมหา Collocation
8. กิจกรรมหาคำที่มีความหมายเหมือนกัน-คำที่มีความหมายตรงกันข้าม
9. กิจกรรมการหาว่าเป็นคำศัพท์แบบอเมริกันหรือแบบอังกฤษ

Petty et al. (อ้างถึงในศิริพร ชุนจร, 2546) ได้กล่าวถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกการใช้พจนานุกรมได้แก่

1. กิจกรรมคำชี้แนะ (guide words) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องค้นหาว่าคำศัพท์อยู่ในหน้าไหนของพจนานุกรม
2. กิจกรรมการแบ่งพยางค์และการเน้นเสียง (syllabication and accent) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องแบ่งพยางค์ของคำศัพท์และบอกว่าคำศัพท์นั้นๆ เน้นเสียงที่พยางค์ใด ถ้านักเรียนไม่มั่นใจสามารถตรวจคำตอบได้จากพจนานุกรม
3. กิจกรรมวิเคราะห์คำศัพท์และคำหลัก (diacritical marking and key words) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องเขียนตัวสะกดทางสัทศาสตร์ของคำศัพท์ซึ่งนักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้จากพจนานุกรม
4. กิจกรรมการเลือกความหมายให้เหมาะสม (selecting appropriate meanings) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ซึ่งศัพท์แต่ละคำอาจมีความหมายมากกว่าหนึ่งอย่าง จึงต้องหาความหมายที่เหมาะสมกับบริบท
5. กิจกรรมหาตัวสะกดที่ถูกต้อง (finding correct spelling) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเขียนตัวสะกดและตรวจสอบจากพจนานุกรม

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษมีหลากหลาย โดยอาจเริ่มตั้งแต่กิจกรรมหาความหมายคำศัพท์ การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม การสะกดคำ การหา Parts of speech กิจกรรมการอ่านออกเสียงแบ่งพยางค์ และกิจกรรมคำชี้แนะว่าคำศัพท์อยู่ในหน้าไหนของพจนานุกรม

## 7. ค่าประสิทธิภาพแบบฝึก

ก่อนที่จะนำแบบฝึกไปใช้จะต้องมีการนำไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อให้ทราบว่าแบบฝึกที่จะใช้นั้นช่วยให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ว่ากระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง(กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น  $E_1 = \text{Efficiency of Process}$  (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น  $E_2 = \text{Efficiency of Product}$  (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

สำหรับการกำหนดเกณฑ์  $E_1/E_2$  ให้มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาโดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ที่จำแนกเป็นวิทย์พิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Skill Domain) ในขอบข่ายวิทย์พิสัย (เดิมเรียกว่าพุทธิพิสัย) เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลดต่ำลงมาคือ 90/90 85/85 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัยและทักษะพิสัยจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนและพัฒนา ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้ต่ำลง นั่นคือ 80/80 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75

กล่าวโดยสรุป ก่อนใช้แบบฝึกต้องมีการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อจะได้รู้ว่าแบบฝึกนั้นช่วยให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด ค่าประสิทธิภาพ  $E_1$  หมายถึงประสิทธิภาพของกระบวนการ  $E_2$  หมายถึงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาพิสัยการเรียนรู้ โดยในขอบข่ายวิทย์พิสัย เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลดต่ำลงมาคือ 90/90 85/85 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัยและทักษะพิสัยตั้งไว้ที่ 80/80 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 โดยในงานวิจัยชิ้นนี้ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 โดยที่ 75 ตัวแรก  $E_1$  หมายถึงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 75 ส่วน 75 ตัวหลัง  $E_2$  หมายถึงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจากการทำ posttest มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 75

### ขั้นตอนการหาค่าประสิทธิภาพแบบฝึก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพดังนี้

ก. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ

หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ทั้งนี้ E1 / E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

ข. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6-10 คน(คณะผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภาระงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์คือ การทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำหน่วย ให้นำคะแนนมา คำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E1 / E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

ค. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1 : 100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คนทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้น ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลา ในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หลังจากทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามแล้ว ให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2-3 ครั้งจนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ

สรุปได้ว่าขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพมีสามขั้นตอน โดยเริ่มจากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1-3 คน จากนั้นจึงเป็นการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) นั่นคือทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6-10 คน และสุดท้ายเป็นการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1 : 100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คนทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้น

## งานวิจัยในประเทศ

นิภาวรรณ พุทธสงกรานต์ (2551) ได้ทำวิจัยเรื่องข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพื้นฐานของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษา พบว่า ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์มีความถี่สูงสุด รองลงมาคือ ข้อบกพร่อง

ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวอักษรตัวใหญ่ และการเว้นวรรคคำ และข้อบกพร่องด้านการเลือกใช้คำและสำนวนตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบตอนที่ 2 ตอนที่ 4 และภาพรวมของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามคณะ พบว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบตอนที่ 1 และภาพรวมของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามคณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกศินี บำรุงไทย (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนระดับย่อหน้า 4 ด้านได้แก่ 1. รูปแบบย่อหน้า 2. โครงสร้างย่อหน้า 3. ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคมีเปอร์เซ็นต์สูงสุดคิดเป็น 58.72% ซึ่งประกอบไปด้วยข้อผิดพลาดด้านการใช้คำไม่ตรงบริบท การใช้รูปแบบกริยาไม่ถูกต้อง และการใช้คำนำหน้านามผิด คิดเป็น 10.57, 9.56 และ 8.89% ตามลำดับ

ดุขฎี รุ่งรัตนกุล (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้พจนานุกรมและปัญหาในการใช้พจนานุกรมในวิชาการแปลเบื้องต้นของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 51 คน ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบพจนานุกรมที่นิสิตใช้มากที่สุดในการแปลคือพจนานุกรมภาษาเดียวและสองภาษา และชนิดที่ใช้บ่อยที่สุดคือ พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ หนังสือพจนานุกรม และพจนานุกรมในอินเทอร์เน็ต ปัญหาในการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทยที่พบมากที่สุดคือไม่มีคำศัพท์หรือข้อมูลที่ต้องการค้นหา หาความหมายคำศัพท์ที่ต้องการไม่ได้ วิธีการเรียงหรือจัดหมวดหมู่คำศัพท์อ่านเข้าใจยาก และปัญหาในการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษที่พบมากที่สุดคือไม่เข้าใจคำจำกัดความที่ให้ไว้ในพจนานุกรม ไม่มีคำศัพท์หรือข้อมูลที่ต้องการค้นหา ส่วนผลจากการสัมภาษณ์พบว่านิสิตส่วนใหญ่เลือกใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทยในการแปลและใช้พจนานุกรมหลายชนิดหลายรูปแบบประกอบกันโดยเฉพาะพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ โดยส่วนใหญ่มีปัญหาในการเลือกใช้คำศัพท์ในพจนานุกรมด้วยสาเหตุหลายประการ อาทิ ไม่มีทักษะในการใช้พจนานุกรม

ดุขฎี รุ่งรัตนกุล (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและกลวิธีในการแก้ปัญหาการแปลของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 41 คน ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีปัญหาการแปลเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ 1. การเลือกใช้ศัพท์

เช่น รู้ศัพท์น้อย ไม่รู้ความหมายศัพท์ เลือกใช้ศัพท์ไม่ถูก 2. ขาดความรู้ทางไวยากรณ์ เช่น ไม่เข้าใจโครงสร้างของภาษาต้นฉบับ หาประธานและกริยาหลักไม่เจอ มีปัญหาในการใช้ articles, tenses, adjective, propositions, phrasal verbs, passive voice เป็นต้น 3. ไม่สามารถแปลเป็นภาษาที่สละสลวยได้ 4. ไม่สามารถแปลตรงตัวตามต้นฉบับได้ เช่น การแปลสำนวนต่างๆ 5. แปลผิด แปลเกินความ แปลไม่ครอบคลุม 6. สับสน ไม่รอบคอบในการแปล เช่นการสะกดคำผิด แปลไม่ครบความ 7. ไม่เข้าใจต้นฉบับ วิเคราะห์หรือตีความไม่ได้ 8. มีปัญหาในการแปลชื่อเฉพาะ หรือการทับศัพท์ 9. มีปัญหาในการแปลคำที่มีหลายความหมาย 10. ไม่เข้าใจความแตกต่างทางไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล 11. ประโยคในภาษาต้นฉบับยาวและซับซ้อน 12. ไม่เข้าใจศัพท์ทางวิชาการหรือศัพท์เฉพาะทาง 13. ปรับทในภาษาต้นฉบับไม่ชัดเจน เช่น ต้นฉบับใช้ภาษาพูด มีการละความ 14. ภาษาต้นฉบับกำกวม 15. มักแปลเป็นภาษาพูดเสมอแทนที่จะเป็นภาษาทางการ และ 16. ติดโครงสร้างภาษาไทย เช่น การใช้ประธานซ้อนสองตัว ทำให้แปลเป็นภาษาอังกฤษผิด

กลวิธีที่นิสิตใช้ในการแก้ปัญหาการแปลมี 22 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1. เปิดพจนานุกรม เช่น พจนานุกรมสองภาษา พจนานุกรมภาษาเดียว พจนานุกรมศัพท์เฉพาะทาง 2. อ่านทบทวน หรือท่องจำไวยากรณ์ 3. ปรึกษาและเปรียบเทียบงานแปลกับเพื่อน ให้เพื่อนวิจารณ์ 4. ศึกษา ดูตัวอย่างในเอกสารประกอบการสอน แบบฝึกหัดเก่า และหนังสือตำราเกี่ยวกับการแปล 5. ศึกษา วิเคราะห์ ตีความปรับทแล้วเลือกคำให้เหมาะกับปรับท 6. อ่านหนังสือแปลเพื่อเพิ่มพูนความรู้ 7. ถามหรือขอคำแนะนำจากอาจารย์ ผู้รู้ หรือเจ้าของภาษา 8. ลองเปลี่ยนคำแปลไปเรื่อยๆ และลองอ่านดั่งๆ 9. เพิ่มความรอบคอบและตรวจทานเมื่อแปลเสร็จ 10. ใช้ประสบการณ์ ดูเหตุการณ์ในบทต้นฉบับตามความเป็นจริง 11. ฟังอาจารย์สอนวิธีแก้ปัญหาในชั้นเรียน 12. อ่านต้นฉบับหลายๆ ครั้งก่อนแปล 13. หาความหมายศัพท์ หรือข้อมูลในอินเทอร์เน็ต 14. อ่านหนังสือที่มีทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลเพื่อดูเป็นตัวอย่าง 15. ฝึกแปลบ่อยๆ 16. แปลกลับไปเป็นภาษาต้นฉบับเพื่อตรวจสอบ 17. พยายามใช้ความรู้ทางวาทกรรมแบ่งส่วนต่างๆ ของประโยค หาประธานและกริยาหลัก 18. ศึกษาหลักภาษาไทย และหลักการทับศัพท์ 19. ฝึกใช้จินตนาการเพื่อให้เข้าใจเรื่องในต้นฉบับ 20. หลีกเลี่ยงการแปลศัพท์ สำนวนที่ตัวเองไม่เข้าใจ 21. ถ้าแปลตรงไม่ได้ ใช้การแปลแบบเอาความ 22. พยายามทำความเข้าใจแบบเจ้าของภาษา

อังคณา ปรีชานันท์ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างบทเรียนโปรแกรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรมภาษา English-Thai สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า

1. บทเรียนโปรแกรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรมภาษา English-Thai สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.82/84.51 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าบทเรียนโปรแกรมนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

2. นักเรียนที่มีระดับความรู้มาก มีผลการพัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรมภาษา English-Thai โดยบทเรียนโปรแกรมในระยะหลังทดลองสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่มีระดับความรู้ปานกลาง มีผลการพัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรมภาษา English-Thai โดยบทเรียนโปรแกรมในระยะหลังทดลองสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนโปรแกรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรมภาษา English-Thai มีเจตคติโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

ศิริพร ขุนจร (2546) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 77.12/75.59 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

2. ทักษะในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังทำแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนทำแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษในระดับดี

ฤทัยรัตน์ ปานจรินทร์ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนถาวรานุกุล จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ 85.53 ซึ่งมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี 2) ความสามารถด้านทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีต่อกิจกรรมการฟังและแบบฝึกเสริมทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร

สุนิตย์ ยอดจันทร์ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชุดพบว่า นักศึกษามีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ ยกเว้นชุดที่ 2 ทักษะการเขียนคำยากและชุดที่ 5 ทักษะการเขียนประโยคที่นักศึกษามีทักษะต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

อัมพวัน ศรีบัวนำ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนและโต้ตอบจดหมายธุรกิจของนักศึกษาระดับชั้น ปวช. 3/2 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์เชียงใหม่ ผลการทดสอบความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนเรื่องไวยากรณ์ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการสอนเสริมด้านไวยากรณ์สอดคล้องกับการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูงมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.46 ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น

ศศิพิมพ์ ศรีกิจ (2551) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะจากการเขียนแบบควบคุมไปสู่การเขียนแบบอิสระสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า

1. ได้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบควบคุมไปสู่การเขียนแบบอิสระจำนวน 20 แบบฝึก มีแผนการเรียนรู้ทักษะการเขียนประจำแบบฝึก 10 แผน แต่ละแผนมีองค์ประกอบดังนี้ 1) สารระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบควบคุมไปสู่การเขียนแบบอิสระ จำนวน 20 แบบฝึก โดยแต่ละแบบฝึกแบ่งกิจกรรมการฝึกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมการเขียนคำศัพท์ กิจกรรมการเขียนประโยค และกิจกรรมการเขียนบรรยาย 5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล สามารถนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างเหมาะสม



2. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบควบคุมไปสู่การเขียนแบบอิสระ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 72.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 65.00

ศิริพันธ์ แบ่งทิศ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Comparison of Adjective สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ 83.56/81.79
2. ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.61
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความคงทนในการเรียนรู้

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศสามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

1. เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการเขียน ความผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษา ได้แก่งานวิจัยของ นิภาวรรณ พุทธสงกรานต์ (2551) และ เกศิณี บำรุงไทย (2554)
2. เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพจนานุกรม โดยเป็นงานวิจัยที่ศึกษาการใช้พจนานุกรมและปัญหาในการใช้ การใช้พจนานุกรมแก้ปัญหาในการแปล การสร้างบทเรียนโปรแกรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย และการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ ได้แก่งานวิจัยของ ดุษฎี รุ่งรัตนกุล (2553), อังคณา ปรีชานันท์ (2544) และ ศิริพร ขุนจร (2546)
3. เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะและเจตคติ โดยเป็นการพัฒนาแบบฝึกทักษะต่างๆ ซึ่งสามารถทำให้ความสามารถของผู้เรียนสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อแบบฝึก ได้แก่งานวิจัยของ ฤทัยรัตน์ ปานจรินทร์ (2555), สุนิตย์ ยอดจันทร์ (2555), อัมพวัน ศรีบัวนำ (2556), ศศิพิมพ์ ศรีกิจ (2551) และ ศิริพันธ์ แบ่งทิศ (2554)

### งานวิจัยต่างประเทศ

Lush (2002) ได้ทำการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเขียนความเรียงของนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่าข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ที่พบในการเขียนของนักศึกษาได้แก่การใช้คำนำหน้านามทั้งแบบชี้เฉพาะและไม่ชี้เฉพาะ (misuse of definite

and indefinite articles) การใช้คำนามเอกพจน์-พหูพจน์การใช้กาล ไม่ถูกต้อง การไม่ผันกริยาตามประธาน และการใช้บุพบท

Connell (2000) วิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาดของนักศึกษาญี่ปุ่นจากข้อทดสอบซึ่งให้นักศึกษาเขียนประโยคเพื่อนำผลวิจัยที่ได้ไปสร้างหลักสูตร ข้อผิดพลาดแต่ละครั้งถูกนำไปวิเคราะห์เพื่อหาผลลัพธ์ที่มีต่อความเข้าใจในประโยคที่ถูกนำไปใช้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการใช้ประธาน การใช้ชนิดของคำ (parts of speech) และการเรียงลำดับตามปกติในประโยคทำให้เกิดปัญหาในการเข้าใจประโยคที่นักศึกษาเขียนมากกว่าข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์

Bejoint (1981) ได้สำรวจการใช้และความคิดเห็นในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศฝรั่งเศสจำนวน 112 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 21 ข้อ ถามเกี่ยวกับความเข้าใจข้อมูลประเภทต่างๆ เมื่อใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ และความสามารถในการใช้ข้อมูลเหล่านั้น ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่านักศึกษามีความต้องการ จำเป็นต้องใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ เพื่อช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในทักษะสื่อสารมากกว่าทักษะรับสาร นักศึกษาจะใช้พจนานุกรมเพื่อหาข้อมูลด้านความหมายมากที่สุด รองลงมาคือ การหาข้อมูลทางไวยากรณ์ คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การสะกดคำ และการออกเสียงคำที่มีลักษณะเฉพาะทางภาษา และการศึกษาประวัติคำ ประเภทคำศัพท์ที่เปิดหาความหมายจากพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษมากที่สุด คือเปิดหาสำนวนภาษาอังกฤษ รองลงมาคือคำที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง คำที่มีความหมายเฉพาะทางวัฒนธรรม คำย่อ และคำศัพท์แสลง นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้พจนานุกรมทั้งฉบับแปลและฉบับภาษาอังกฤษ-อังกฤษ แต่ก็มีบางส่วนฉบับอังกฤษ-อังกฤษ เนื่องจากมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการหาความหมายของคำเกิดคู่กัน คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คำที่มีความหมายเฉพาะทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าควรจะใช้พจนานุกรมได้นั้นผู้ใช้ต้องมีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีพอในด้านการนำคำศัพท์ไปใช้ นักศึกษาจึงควรมีความสามารถในการส่งสารได้ดีกว่าการรับสาร

Baxter (1980) ได้สำรวจการใช้พจนานุกรมของนักศึกษาญี่ปุ่นจำนวน 342 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก 62 คน เป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ กลุ่มหลังจำนวน 280 คน เป็นนักศึกษาในภาควิชาต่างๆ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักศึกษาใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ร้อยละ 0.30 ใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ญี่ปุ่นร้อยละ 97 และใช้พจนานุกรมญี่ปุ่น-อังกฤษ ร้อยละ 6.9 โดยจะเริ่มใช้พจนานุกรมในชั้นมัธยมตอนต้น และใช้ต่อมาจนถึงระดับอุดมศึกษา มีเพียงนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษเท่านั้นที่จะใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ

2. สาเหตุที่ใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ญี่ปุ่น เนื่องจากนักศึกษามีปัญหาในการเลือกความหมายเพื่อใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ คืออ่านความหมายของศัพท์หลักไม่เข้าใจ ไม่สามารถแปลความหมายที่อ่านจากพจนานุกรมได้

3. ผลจากการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ญี่ปุ่น จะทำให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์ที่ละคำและรู้วิธีการนำคำศัพท์ไปใช้น้อยมาก ในขณะที่การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ จะช่วยผู้เรียนรู้ความหมายของศัพท์กว้างออกไป ผู้วิจัยสรุปว่าการใช้พจนานุกรมฉบับแปล ทำให้พัฒนาการคำศัพท์และการใช้ภาษาในภาษาที่สองเป็นไปอย่างเชื่องช้า

Nation (1998) ได้ศึกษาพจนานุกรมกับการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าพจนานุกรมเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ในระดับเป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะการเรียนคำศัพท์ซึ่งนักเรียนส่วนมากสามารถจำคำศัพท์และนำคำศัพท์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันเพราะนักเรียนได้รับฝึกการใช้พจนานุกรมโดยที่นักเรียนไม่รู้ตัวจึงส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพทางการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

Laufer (1995) ได้ทำการศึกษาวิจัยถึงการใช้พจนานุกรมในการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาการแปล ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยทำเป็นแบบฝึกหัดเสริมบทเรียนครั้งละ 30 นาที กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนนานาชาติที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนสามารถสรุปใจความสำคัญเนื้อหาที่แปลได้ และผลของการสัมภาษณ์นักเรียนปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนร้อยละ 70

Lawrey (1978) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะภาษากับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกหัดทักษะมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล การนำแบบฝึกทักษะมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาที่แตกต่างกันประสบผลสำเร็จในการเรียนที่เพิ่มขึ้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศสามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

1. เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในการเขียน ความผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษา ได้แก่งานวิจัยของ Lush (2002) และ Connell (2000)
2. เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพจนานุกรม โดยเป็นงานวิจัยที่สำรวจการใช้และความคิดเห็นในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษของนักศึกษาต่างชาติ การศึกษาพจนานุกรมกับการ

เรียนรู้ภาษาของนักเรียนและการวิจัยการใช้พจนานุกรมในการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาการแปล  
ได้แก่งานวิจัยของ Bejoint (1981), Baxter (1980), Nation (1998) และ Laufer (1995)

3. เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะและเจตคติ โดยเป็นการพัฒนาแบบฝึกทักษะ  
ต่างๆ ซึ่งสามารถทำให้ความสามารถของผู้เรียนสูงขึ้น ได้แก่งานวิจัยของ Lawrey (1978)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2” มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษของนักศึกษา และเพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษที่มีค่าประสิทธิภาพ 75/75 โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนวิชาการเขียนชั้นกลางเบื้องต้น 38 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาจำนวน 20 คนที่มีผลการเรียนวิชา Basic English Grammar และ Pre Intermediate English Grammar อยู่ในระดับอ่อนและปานกลางกล่าวคือมีคะแนนอยู่ในช่วง 60-76

#### เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ

##### วิธีการสร้างเครื่องมือ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

1. ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539)
2. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและวัตถุประสงค์ในรายวิชาการเขียนชั้นกลางเบื้องต้น
3. ศึกษาประเด็นไวยากรณ์ที่มักผิดพลาดจากงานวิจัย “ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตรและสาขาครุศาสตรในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552”

4. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษประเด็น noun, verb, adjective และ adverb 1 ฉบับ จำนวน 12 ข้อ
5. นำแบบทดสอบที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์และความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นนำผลที่ได้มาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย
7. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบ โดยมีเกณฑ์คือ
  - 7.1 ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการวัดถูกต้อง และส่วนประกอบอื่นในประโยคถูกต้อง (เช่น การขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายหัวภาค รวมทั้งประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคถูกต้อง)
  - 7.2 ได้ 0.5 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการวัดถูกต้อง แต่ส่วนประกอบอื่นในประโยคไม่ถูกต้อง (เช่น ไม่ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายหัวภาค รวมทั้งผิดประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง)
  - 7.3 ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการวัดไม่ถูกต้อง
8. นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน ประเมินความสามารถในการเขียนโดยพิจารณาจากความถูกต้องด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การเรียงลำดับคำในประโยค การเลือกใช้คำศัพท์ และกลไกทางภาษา

### วิธีการสร้างนวัตกรรม

แบบฝึกทักษะในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

1. ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบฝึก
2. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและวัตถุประสงค์ในรายวิชาการเขียนชั้นกลางเบื้องต้น
3. ศึกษาประเด็นไวยากรณ์ที่มักผิดพลาดจากงานวิจัย “ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตร์และสาขาครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552”
4. สร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษประเด็น noun, verb, adjective และ adverb 4 ฉบับๆ ละ 10 ข้อ โดยที่แต่ละประเด็นมีแบบทดสอบการเขียนประโยคจากคำศัพท์จำนวน 10 ข้อ

5. นำแบบฝึกและแบบทดสอบท้ายบทที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์และความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นนำผลที่ได้มาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบฝึกและแบบทดสอบท้ายบทที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย

7. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบท้ายบท โดยมีเกณฑ์คือ

7.1 ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการวัดถูกต้อง และส่วนประกอบอื่นในประโยคถูกต้อง (เช่นการขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายทศภาค รวมทั้งประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคถูกต้อง)

7.2 ได้ 0.5 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการถูกต้อง แต่ส่วนประกอบอื่นในประโยคไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายทศภาค รวมทั้งผิดประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง)

7.3 ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการไม่ถูกต้อง

8. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกให้เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

9. นำแบบฝึกและแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เลือกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 20 คน ที่มีผลการเรียนวิชา Basic English Grammar และ Pre Intermediate English Grammar ในระดับอ่อนและปานกลาง กล่าวคือมีคะแนนอยู่ในช่วง 60-76

2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถในการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ จากนั้นทำการสอนนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

3. ทดสอบความสามารถหลังการเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ

4. ให้นักศึกษาเขียนแสดงความคิดเห็นเรื่องปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ

6. วิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ข้อมูลปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

7. นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง และการบรรยาย เขียนสรุปการวิจัย

### การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

นำผลการวิจัยที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test ส่วนผลวิจัยที่ได้จากการเขียนปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ นำมาแบ่งหมวดหมู่และหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 ใช้ค่าร้อยละ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา



## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ประเด็นคำนาม ประเด็นคำกริยา ประเด็นคำคุณศัพท์ ประเด็นคำกริยาวิเศษณ์ และประเด็นในภาพรวม

ตอนที่ 2 นำเสนอผลวิจัยประเด็นปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ โดยแบ่งหมวดหมู่และหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 นำเสนอผลวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ประเด็นคำนาม ประเด็นคำกริยา ประเด็นคำคุณศัพท์ ประเด็นคำกริยาวิเศษณ์ และประเด็นในภาพรวม

### ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำนาม

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	1.45	0.94	.833	.000
หลังใช้แบบฝึก (post test)	2.52	0.52		

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึก (pre test) ที่ 1.45 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึก (post test) ที่ 2.52 และเมื่อทดสอบโดยใช้ t test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำกริยา

คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	1.22	0.83		
หลังใช้แบบฝึก (post test)	2.27	0.62	.979	.001

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึก (pre test) ที่ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึก (post test) ที่ 2.27 และเมื่อทดสอบโดยใช้ t test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำคุณศัพท์

คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	1.32	0.59		
หลังใช้แบบฝึก (post test)	2.52	0.67	.666	.000

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึก (pre test) ที่ 1.32 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึก (post test) ที่ 2.52 และเมื่อทดสอบโดยใช้ t test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำกริยาวิเศษณ์

คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	0.80	0.78	.024	.000
หลังใช้แบบฝึก (post test)	2.07	0.68		

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึก (pre test) ที่ 0.80 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึก (post test) ที่ 2.07 และเมื่อทดสอบโดยใช้ t test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในภาพรวม

คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	4.80	1.26	.813	.000
หลังใช้แบบฝึก (post test)	9.45	1.35		

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึก (pre test) ที่ 4.80 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึก (post test) ที่ 9.45 และเมื่อทดสอบโดยใช้ t test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 นำเสนอผลวิจัยประเด็นปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ โดยแบ่งหมวดหมู่และหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตารางที่ 6 แสดงค่าความถี่ ร้อยละ จากปัญหาการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ

ปัญหา	ความถี่	ค่าร้อยละ
ไม่สะดวกในการพกพา	19	18.81
ไม่เข้าใจความหมาย	30	29.70
ใช้เวลานาน	17	16.83
ใช้พจนานุกรมประเภทอื่น	14	13.86
ไม่เข้าใจสัญลักษณ์/คำย่อ	7	6.93
ขาดทักษะการใช้พจนานุกรม	14	13.86

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษดังนี้ ไม่สะดวกในการพกพา มีความถี่ 19 คิดเป็นค่าร้อยละได้ 18.81 ไม่เข้าใจความหมาย มีความถี่ 30 คิดเป็นค่าร้อยละได้ 29.70 ใช้เวลานาน มีความถี่ 17 คิดเป็นค่าร้อยละได้ 16.83 ใช้พจนานุกรมประเภทอื่น มีความถี่ 14 คิดเป็นค่าร้อยละได้ 13.86 ไม่เข้าใจสัญลักษณ์/คำย่อ มีความถี่ 7 คิดเป็นค่าร้อยละได้ 6.93 และขาดทักษะการใช้พจนานุกรม มีความถี่ 14 คิดเป็นค่าร้อยละได้ 13.86

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้  
พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

ตารางที่ 7 แสดงผลคะแนนจากคะแนนแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 4 หัวข้อ และคะแนนสอบ  
หลังเรียนในชั้นการทดลองภาคสนามกับนักศึกษา 20 คน

จำนวน นักศึก ษา	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกหัด				รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	noun	verb	adj.	Adv.				
	10	10	10	10				
	10	10	10	10	40	100	12	100
1	8	7	7.5	6.5	29	72.5	7	58.33
2	8	8	7	8	31	77.5	10.5	87.5
3	6.5	5.5	5	6	23	54.5	8.5	70.83
4	8.5	7.5	7.5	7.5	31	77.5	9	75
5	7.5	6.5	8.5	8.5	31	77.5	10	83.3
6	9	7.5	8.5	8	33	82.5	10	83.3
7	8.5	7	7.5	7	30	75	10	83.33
8	9	7	8	7	31	77.5	9	75
9	9	7.5	8.5	9	34	85	10.5	87.5
10	8	7	7	7	29	72.5	9.5	79.16
11	8	7.5	8	8.5	32	80	10	83.33
12	7	8	7	9	31	77.5	9	75
13	9	7.5	8	8.5	33	82.5	10	83.33
14	7	8.5	7	7.5	30	75	9.5	79.16
15	9	7	8	8.5	32.5	81.25	10.5	87.5
16	7.5	7	7.5	6.5	28.5	71.25	8	66.66
17	8	7.5	7	7.5	30	75	9	75
18	7.5	7.5	8	8.5	31.5	78.75	9.5	79.16
19	8.5	7	8	8.5	32	80	10	83.33
20	7.5	8	7	8.5	31	77.5	9.5	79.16

รวม	613.5	76.69	189	78.75
-----	-------	-------	-----	-------

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาทำแบบฝึกหัดรายบทได้คะแนนรวม 613.5 จาก 800 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.69 และทำคะแนนทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวม 189 จาก 240 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.75 สรุปผลประสิทธิภาพของแบบฝึก  $E_1/E_2 = 76.69/78.75$

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

#### สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตร์ชั้นปีที่ 2 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ นักศึกษามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในประเด็นคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. เมื่อได้วิเคราะห์และจำแนกปัญหาที่เกิดจากการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ พบว่านักศึกษามีปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษดังนี้ ไม่สะดวกในการพกพา มีความถี่ 19 คิดเป็นร้อยละได้ 18.81 ไม่เข้าใจความหมาย มีความถี่ 30 คิดเป็นร้อยละได้ 29.70 ใช้เวลานาน มีความถี่ 17 คิดเป็นร้อยละได้ 16.83 ใช้พจนานุกรมประเภทอื่น มีความถี่ 14 คิดเป็นร้อยละได้ 13.86 ไม่เข้าใจสัญลักษณ์/คำย่อ มีความถี่ 7 คิดเป็นร้อยละได้ 6.93 และขาดทักษะการใช้พจนานุกรม มีความถี่ 14 คิดเป็นร้อยละได้ 13.86

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับ 76.69/78.75 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

#### อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของฤทัยรัตน์ ปานจรินทร์ (2555) สุนิตย์ ยอดจันทร์ (2555) อัมพวัน ศรีบัวนา (2556) ศศิพิมพ์ ศรีกิจ (2551) ศิริพันธ์ แบ่งทิศ (2554) และ Lawrey (1978) ที่ต่างพบว่าแบบฝึกช่วยทำให้ความสามารถของผู้เรียนสูงขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะแบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนการสอน ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา ให้ทักษะทางภาษาคงทน (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2540) ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นเพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ ช่วยให้ฝึกฝนได้อย่างเต็มที่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยที่ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่การฝึกทันทีหลังจากที่ได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ใช้เป็นแนวทาง



เพื่อทบทวนตนเอง ช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน (สุวิทย์ มูลคา และสุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550) นอกจากนี้แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนแล้วยังเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน (ถวัลย์ มาศจรัส, 2546)

ในขณะที่ปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษสอดคล้องกับปัญหาที่พบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นั่นคือผู้เรียนนิยมใช้พจนานุกรมสองภาษาด้วยเหตุผลว่ามีปัญหาในการเลือกความหมายเมื่อต้องใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ไม่สามารถเข้าใจความหมายหลักส่งผลให้ไม่สามารถแปลความหมายคำจำกัดความคำศัพท์จากพจนานุกรมได้ (Baxter, 1980) เช่นเดียวกับงานวิจัยของดุขฎิ รุ่งรัตนกุล (2556) ที่พบว่าปัญหาในการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษที่พบบมากที่สุดคือไม่เข้าใจคำจำกัดความที่ให้ไว้ในพจนานุกรม ไม่มีคำศัพท์หรือข้อมูลที่ต้องการค้นหา ไม่มีทักษะในการใช้พจนานุกรม ไม่เข้าใจสัญลักษณ์ คำย่อ คำกำกับคำศัพท์ที่ใช้ในพจนานุกรม นิสิตส่วนใหญ่เลือกใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทยในการแปลและใช้พจนานุกรมหลายชนิดหลายรูปแบบประกอบกันโดยเฉพาะพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนยังมีปัญหาเรื่องการนำพจนานุกรมมาใช้ในห้องเรียนเนื่องจากมีขนาดหนักซึ่งเป็นปัญหาที่ประสบในงานวิจัยของ Özer ([www.hltmag.co.uk/dec11/sart01.htm](http://www.hltmag.co.uk/dec11/sart01.htm)) เช่นกัน อีกทั้งวัฒนธรรมการศึกษาของไทยก็ไม่ได้ส่งเสริมผู้เรียนให้ฝึกฝนเรียนรู้ด้วยตนเองนักไม่ต่างจากระบบการศึกษาในประเทศตุรกี ผู้เรียนจึงขาดทักษะการฝึกฝนใช้พจนานุกรมส่งผลให้เกิดปัญหาหลายประการดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

ประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับ 76.69/78.75 ถือว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ทั้งนี้ค่าประสิทธิภาพตัวที่สองสูงกว่าตัวแรกไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร ชุนจร (2546) ที่พบว่าค่าประสิทธิภาพตัวแรกสูงกว่าตัวที่สอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนข้อแบบฝึกหัดรายบทมีจำนวนมากกว่าแบบทดสอบหลังเรียน ผู้เรียนอาจมีความกังวลในเรื่องการทำแบบฝึกหัดให้ทันเวลาที่กำหนด ขณะที่จำนวนข้อของแบบทดสอบหลังเรียนมีน้อยกว่า นอกจากนี้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการเขียนประโยคโดยใช้แบบฝึกพจนานุกรมมาระยะหนึ่งจนก่อเกิดเป็นทักษะ ความชำนาญมากขึ้น เป็นดังที่ธอร์นไคต์ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับกฎการใช้และไม่ได้ใช้ตรงที่ว่า ภาษาเป็นวิชาทักษะที่ต้องฝึกฝนและใช้อย่างสม่ำเสมอ จึงจะคล่องแคล่วและชำนาญในการใช้ภาษา (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ, 2536) ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดจึงส่งผลให้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่า

## ข้อเสนอแนะ

### ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

1. ควรประยุกต์ใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษในหัวข้อต่างๆ ที่นักศึกษาไทยมักเขียนผิดพลาดเช่น ประเด็น เอกพจน์พหูพจน์ของคำนาม กาลต่างๆ ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น รายวิชาการเขียน รายวิชาการแปล และรายวิชาการอ่าน เป็นต้น เพื่อฝึกฝนให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรมจนก่อให้เกิดเป็นนิสัยในการค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง

### ข้อเสนอแนะสำหรับหลักสูตร

1. ควรเพิ่มรายวิชาที่มีการสอนการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษโดยตรงเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความชำนาญในการใช้พจนานุกรมเพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเองและเมื่อนักศึกษาต้องลงเรียนวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ หรือวิชาการแปลจะได้มีความชำนาญในการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้การเรียนรู้ในชั้นเรียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

### ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำการวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ กับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ในระดับปานกลางและระดับสูง
2. ควรมีการทำวิจัยที่เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนหลังใช้แบบฝึกการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษต่างกลุ่ม เช่นเปรียบเทียบความสามารถระหว่างนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษศิลปศาสตร์บัณฑิต และนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษครุศาสตร์บัณฑิต
3. ควรมีการสำรวจปัญหาในการใช้พจนานุกรมกับนักศึกษาทั่วไปที่ไม่ใช่วิชาเอกภาษาอังกฤษ
4. ควรมีการวิจัยที่ศึกษาความสามารถของผู้เรียนหลังจากใช้แบบฝึกพจนานุกรมภาษาอื่น เช่น ภาษามลายู

## บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียน  
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กลิ่นพะยอม สุระคาย. (2544). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ  
ที่มีภาพการ์ตูนประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวีวัฒนา แขวงทวี  
วัฒนา เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร  
และวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกศินี บำรุงไทย. (2554). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อ  
หน้าของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ  
นคร. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2554). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการ  
ศึกษาศาสตร์วิจัย. 5 (1), 7-20.
- ฐานิยา อมรพลัง. (2548). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทยเรื่องไตรยางค์ด้วยแบบ  
ฝึกเกมและเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษ  
มหาบัณฑิตมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดุขฎี รุ่งรัตนกุล. (2553). การศึกษาปัญหาและกลวิธีในการแก้ปัญหาคำแปลของนิสิต  
วิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยนเรศวร. วารสารมนุษยศาสตร์  
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 7 (3), 31-45.
- ดุขฎี รุ่งรัตนกุล. (2556). การศึกษาการใช้พจนานุกรมและปัญหาในการใช้พจนานุกรมใน  
วิชาการแปลเบื้องต้นของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยนเรศวร.  
วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 10 ( 3), 1-16.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผู้เรียนและ  
การจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :  
สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- นิภาวรรณ พุทสงกรานต์. (2551). ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย  
ศรีปทุม. วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 8 (1), 44-51.
- นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กดสำหรับ  
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันราชภัฏ  
อุบลราชธานี.

- ประพนธ์ จำเริญญ. (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นและแบบฝึกหัดในแบบเรียน. รายงานการวิจัย. ภาควิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.
- พิชญ์สินี ชาวอุไร. (2545). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ กรณี นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏนครปฐม. ภาษาปริทัศน์ 20(1), 137-155.
- ไพฑูลย์ มุลดี. (2546). การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิตมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภัทรา นิคมานนท์. 2538. การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์.
- ฤทัยรัตน์ ปานจรินทร์ (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนถาวรานุกุล จังหวัดสมุทรสงคราม. Veridian E-Journal, Vol.5 No. 1 January-April, 343-357
- วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). การพัฒนาแผนการอ่านภาษาไทยเรื่องอักษรควบและอักษรนำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วันที แสงคล้ายเจริญ. (2555) ความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบแนะและแบบอิสระโดยใช้วิธีตรวจงานเขียนด้วยวิธีชี้แนะโดยตรงและวิธีชี้แนะทางอ้อม. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน, 61-72.
- วาสนา โกวิทยา. (2525). การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสารัตถวิทยา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิทิพย์ ศรีกิจ. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะจากการเขียนแบบควบคุมไปสู่การเขียนแบบอิสระสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาประถมศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริพร ชุนจร. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริพันธ์ แบ่งทิศ. (2554). การพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Comparison of Adjective สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 6(17), 71-84.
- สุกานา อาแล และคณะ. (2553). ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้าง

ภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา :  
กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตร์และสาขาศรี  
ศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552. เอกสารการประชุมทางวิชาการ  
และการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 4 การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาและพัฒนา  
ท้องถิ่นเนื่องในงานวันราชภัฏ 53 14 กุมภาพันธ์ 2553 สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดน  
ภาคใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 124-132.

สุจิริต เพียรชอบ และสายใจ อันรัมย์พรชัย. (2536). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

สุนิตย์ ยอดจันทร์. (2555). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

มหาวิทยาลัยศรีประทุม โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก. รายงานการวิจัย.

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีประทุม.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร :

ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพรรณิ ไชยเทพ. (2544). การใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและ

การเขียนคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ  
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุวิทย์ มูลคา และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). ผลงานทางวิชาการสู่...การเลื่อนวิทยฐานะ.

กรุงเทพฯ : อีเคบุคส์.

อกนิษฐ์ กรไกร. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กายปัญญา 11 ด้วยแบบฝึกทักษะชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op และแบบเดี่ยว.

การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิตมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อังคณา ปรีขานันท์. (2544). การสร้างบทเรียนโปรแกรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้

พจนานุกรมภาษา English-Thai สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

ระยอง : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง.

อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัมพวัน ศรีบัวนา. (2556). การใช้แบบฝึกทักษะความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์

ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนและ

โต้ตอบจดหมายธุรกิจของนักศึกษาระดับชั้น ปวช. 3/2 วิทยาลัยเทคโนโลยี

พาณิชย์การเชียงใหม่. เข้าถึงได้ทาง

[http://www.pvca-ri.com/myfile/141014205913\\_1.pdf](http://www.pvca-ri.com/myfile/141014205913_1.pdf). 16 เมษายน 2558.

อินทิรา นวสัมฤทธิ์. การศึกษาการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษของนักเรียนไทยเพื่อหา  
**ความหมายจากบริบท**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา  
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

Arndt, V. (1987). Six writers in search of test : a protocol-based study of L1 and L2  
 Writing. **ELT Journal** 41 (October), 257-267.

Baxter, J. (1980). The Dictionary and Vocabulary Behavior : A Single Word or  
 a Handful?. **TESOL Quarterly**, 14,3 (1980) : 325-336.

Bejoint, H. (1981). **The foreign student's Use of Monolingual English  
 Dictionaries : A Study of Language Needs and Reference Skills Applied  
 Linguisticsm**. New York : McGraw Hill.

Bellafiore, J. 1969. **English Language Arts Intermediate Level**. New York :  
 McGraw Hill.

Benson, M. The Colloational Dictionary and the Advanced Learner.

**Learners' dictionaries : state of the art** 23 (1998) : 84-85.

Chi, A. Dictionary. **Kernerman Dictionary News** 5(July 1997) : 27-29.

Connell, P. (2000). A Technique for Examining the Severity of Student Errors in  
 Communicative English. **The English Teacher**, 3(2) : 95-103.

Dallman, Mark, and others. 1987. **The teaching of reading**. USA : Holt, Rinehart  
 and Winston.

Gairns, R. and Redman, S. (2005). **Working with Words**. Cambridge University  
 Press.

Graves, Walts, and Michael F. Graves. (1995). **Classroom Teaching Elementary  
 Reading**. Chapter Developing Vocabulary. USA.

Harris, D. P. (1974). **Testing English as a Second Language**. New Delhi : Tata  
 McGraw-Hill Publishing Co.

Heaton, J.B. (1979). **Writing English Language Test**. London : Longman Group  
 Ltd.

Hornby, A.S., and E.C. Pamwell. (1969). **An English-Reader's Dictionary**. Bangkok :

Thai Wattana Panich.

- Hornby, A.S. (1995). **The Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English**. London : Oxford University Press.
- Hughes, R.E., Duhamel, P.A. (1966). **Principles of Rhetoric**. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Hugng, G.F. The Productive Use of ESL Dictionaries. **RELC Journal** 16 (December 1985) : 54-71.
- Ike N. J. (1990). From brainstorming to creative essay : Teaching composition writing to large classes. **English Teaching Forum** 28 (April), 43-48.
- Kelsch, M.L, Kelsch, T. (1981). **Writing Effectively : A Practical Guide**. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Laufer, B. (1995). Dictionary. **Kernaman Dictionary News**. 3(July 1995) : 37-40.
- Lawrey, E.L. (1978). **The Effect of four Drills and Practices Time Unit on the Decording Performances of Students with Specific Learning Disabilities**. Dissertation Abstract International. 39-817-A.
- Leaney, C. (2007). **Dictionary Activities**. Cambridge University Press.
- Lush, B. (2002). Writing errors : A study of Thai students' writing errors. **Thai TESOL Bulletin**, 15 (1), 78-82.
- Nation, P. (1998). Dictionary and Lanugage Learning Learners' Dictionaryies : state of the art. Singapore : **SEMEO-RELC**.
- Palmer, A. S., Kimball, M.C. (1981). A criterion-based composition grading system. In Khoo, R. (ed.) **Guildlines for writing activities**. Singapore : SEAMEO Regional Language Centre, 68-87.
- Paulston, C. B. and Bruder, M.N. (1976). **Teaching English as a Second Language : Techniques and procedure**. Massachusetts : Wintrop Publishers, Inc.
- Petty, Petty, and Walts Salzer. (1989). **Experience in Language. Tools and Techniques for Language Arts Methods**. New York : Longman.
- Richards, J.C. and T.S. Rogers. 1991. **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Rivers, W.M. (1968). **Teaching Foreign Languages Skills**. Chicago : The University of Chicago Press.

Seels, B., and Z. Glasgow. (1990). **Exercise in Instructional Design**. U.S.S. : Merrill Publishing Company.

Soekemi. "How to Use a Dictionary." In **Learner's Dictionaries state of the art**, 204-206. Singapore : SEMEO Regional Language Centre, 1989.

Spache, G.D., Spache, E.B. (1997). **Reading in the Elementary School**. New York : McGraw Hill.

Thanatkun Tangpermpoon. Integrated Approaches to Improve Students Writing Skills for English Major Students. **ABAC Journal** Vol.28, No.2 (May-August), 1-9. 2008.

White, R. V. (1980). **Teaching writing English**. Great Britain : George Allen & Unwin.

เว็บไซต์

สมเกียรติ อ่อนวิมล <https://blog.eduzones.com/wigi/81880>

Hande Özerr ([www.hltnmag.co.uk/dec11/sart01.htm](http://www.hltnmag.co.uk/dec11/sart01.htm))



ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ภาคผนวก ก  
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

## Pre Test

## 1. Noun

Instruction : change the following singular nouns to plural forms and then compose the sentences.

Singular	plural
1. child	
2. box	
3. goose	

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_

3. \_\_\_\_\_

## 2. Verb

Instruction : Write the sentences using verbs and tenses provided

1. run (present continuous)

\_\_\_\_\_

2. fall (past simple)

\_\_\_\_\_

3. cry (present simple –singular subject)

\_\_\_\_\_

### 3 Adjective

Instruction : Change the following nouns to adjectives and then compose sentences.

Noun	Adjective
1. success	
2. patience	
3. difference	

1. \_\_\_\_\_
2. \_\_\_\_\_
3. \_\_\_\_\_

### 4. Adjective

Instruction : Change the following adjectives to adverbs and then compose sentences.

Adjective	Adverb
1. good	
2. happy	
3. fast	

1. \_\_\_\_\_
2. \_\_\_\_\_
3. \_\_\_\_\_

## Post Test

## 1. Noun

Instruction : change the following singular nouns to plural forms and then compose the sentences.

Singular	plural
1. fox	
2. iron	
3. series	

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_

3. \_\_\_\_\_

## 2. Verb

Instruction : Write the sentences using verbs and tenses provided

1. put (present continuous)

\_\_\_\_\_

2. hold (past simple)

\_\_\_\_\_

3. try (present simple –singular subject)

\_\_\_\_\_

### 3 Adjective

Instruction : Change the following nouns to adjectives and then compose sentences.

Noun	Adjective
1. accident	
2. importance	
3. beauty	

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_

3. \_\_\_\_\_

### 4. Adjective

Instruction : Change the following adjectives to adverbs and then compose sentences.

Adjective	Adverb
1. bad	
2. hungry	
3. hard	

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_

3. \_\_\_\_\_

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ภาคผนวก ข

แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา





## Test 1 : Noun

Construct the sentence using the correct noun of each item.

1. criteria

.....

2. glasses

.....

3. oxen

.....

4. courage

.....

5. sugar

.....

6. jogging

.....

7. the medium

.....

8. an accident

.....

9. belief

.....

10. iron



มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

### Exercise 2 : Verb

Choose the best choice.

1 A businessman has .....a lot of business to its competitor

- A lose            B lost            C loss            D losed

2 Pimpan and Navika.....a gift for their parents yesterday.

- A bought        B buy            C buying        D to buy

3 Saendee has promise .....me.

- A helps            B helped            C helping        D to help

4 They denied .....on the examination.

- A cheated        B to cheat            C cheating        D cheat

5 A teacher does not allow students.....in class.

- A smoking            B to smoke            C smoked        D smoke

6 A teacher does not allow .....in class.

- A smoking            B to smoke            C smoked        D smoke

7 His father did not let him .....to France.

- A going            B go            C to go            D goes

8 I saw my friend .....dinner with her boyfriend.

- A had            B to have            C have            D has

9 I saw my friend.....away.

- A running            B to run            C runs            D ran

10 Siri applied ..... a new job.

- A to            B with            C for            D of

Test 2 : Verb

Construct the sentence using the correct form of verb of each item.

1. lost

.....

2. bought

.....

3. promise + to + verb

.....

4. deny + v ing

.....

5. allow + to + verb

.....

6. allow + v ing

.....

7. let + infinitive without to

.....

8. see + infinitive without to

.....

9. see + v ing

.....

10. apply for

.....

### Exercise 3 : Adjective

Choose the best choice.

1 The play .....from anything I had seen before.

- A differ      B difference      C was different      D different

2 She wasn't .....in my news at all.

- A interested      B interesting      C interest      D interactive

3 We were .....with our hotel.

- A disappointed      B disappointing      C disappoint      D disappointedly

4 We are .....to succeed.

- A ambitions      B ambition      C ambitious      D ambitiously

5 This pill might make you feel .....

- A slept      B sleeping      C sleepy      D sleepily

6 I was kept .....

- A isolate      B isolated      C isolation      D isolating

7 The defenders are .....of another attack

- A fear      B fearful      C fearing      D fearlessly

8 Tammy is a .....woman. She always complains a lot.

- A bore      B bores      C bored      D boring

9. I prefer the .....train so that we can reach Had Yai before 1 P.M.

- A early      B earlily      C earlier      D more earlier

10 Nariyah is one of .....student.

- A best      B the best      C better      D goodest

Test 3 : Adjective

Construct the sentence using the correct adjective of each item.

1. was different

.....

2. interested

.....

3. disappointed

.....

4. ambitious

.....

5. sleepy

.....

6. isolated

.....

7. fearful

.....

8. boring

.....

9. earlier

.....

10. the best

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา





Test 4 : Adverb

Construct the sentence using the correct adverb of each item.

1. deliciously

.....

2. honorably

.....

3. faithfully

.....

4. late

.....

5. fearfully

.....

6. accidentally

.....

7. early

.....

8. carefully

.....

9. amazing

.....

10. well

.....

ภาคผนวก ค

แบบสำรวจความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

### แบบทดสอบคุณภาพเครื่องมือ (IOC)

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ค่าชี้แจง +1 ใช้ได้

0 พอใช้

-1 ใช้ไม่ได้

ลำดับ	รายการ	+1	0	-1
<b>1 แบบทดสอบก่อนเรียน</b>				
1	ประเด็น noun Singular and Plural การใช้นามเอกพจน์ร่วมกับคำกำกับนาม (Article)			
2	ประเด็น verb การผันกริยา 3 ช่อง หลักการเติม -ed และ -ing หลังคำกริยา			
3	ประเด็น adjective รูปของคำคุณศัพท์และการใช้คำคุณศัพท์ร่วมกับ กริยา Linking Verb			
4	ประเด็น adverb รูปของคำกริยาวิเศษณ์			
5	ระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ 45 นาที			
6	เกณฑ์ในการประเมิน 1. ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ ในประเด็นที่ต้องการวัดถูกต้อง และ ส่วนประกอบอื่นในประโยคถูกต้อง (เช่น การขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายหัพภาค รวมทั้งประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการ เรียงลำดับคำในประโยคถูกต้อง) 2. ได้ 0.5 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการถูกต้อง แต่			

	<p>ส่วนประกอบอื่นในประโยคไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายหัพภาค รวมทั้งผิดประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง)</p> <p>3. ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการไม่ถูกต้อง</p>			
<b>2 แบบทดสอบหลังเรียน</b>				
1	<p>ประเด็น noun</p> <p>Singular and Plural</p>			
2	<p>ประเด็น verb</p> <p>การผันกริยา 3 ช่อง หลักการเติม -ed และ -ing</p> <p>หลังคำกริยา</p>			
3	<p>ประเด็น adjective</p> <p>รูปของคำคุณศัพท์และการใช้คำคุณศัพท์ร่วมกับ</p> <p>กริยา Linking Verb</p>			
5	ระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ 45 นาที			
6	<p>เกณฑ์ในการประเมิน</p> <p>1. ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการวัดถูกต้อง และ ส่วนประกอบอื่นในประโยคถูกต้อง (เช่นการ ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลง ด้วยเครื่องหมายหัพภาค รวมทั้งประเด็น ไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำใน ประโยคถูกต้อง)</p> <p>2. ได้ 0.5 คะแนนเมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการถูกต้อง แต่ส่วนประกอบ อื่นในประโยคไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้น ประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วย เครื่องหมายหัพภาค รวมทั้งผิดประเด็น ไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำใน</p>			

	ประโยชน์ไม่ถูกต้อง) 4. ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการไม่ถูกต้อง			
--	--	--	--	--

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

### แบบทดสอบคุณภาพนวัตกรรม (IOC)

แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

คำชี้แจง +1 ใช้ได้

0 พอใช้

-1 ใช้ไม่ได้

ลำดับ	รายการ	+1	0	-1
<b>1 แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ</b>				
1	ประเด็น noun Singular and Plural การใช้นามเอกพจน์ร่วมกับคำกำกับนาม (Article)			
2	ประเด็น verb การผันกริยา 3 ช่อง หลักการเติม -ed และ -ing หลังคำกริยา			
3	ประเด็น adjective รูปของคำคุณศัพท์และการใช้คำคุณศัพท์ร่วมกับ กริยา Linking Verb			
4	ประเด็น adverb รูปของคำกริยาวิเศษณ์			
5	ระยะเวลาในการทำแบบฝึกหัด 1.30 ชั่วโมง			
6	เกณฑ์ในการประเมิน 1.ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการวัดถูกต้อง และ ส่วนประกอบอื่นในประโยคถูกต้อง (เช่นการ ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลง ด้วยเครื่องหมายหัพภาค รวมทั้งประเด็น ไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำใน ประโยคถูกต้อง) 2.ได้ 0.5 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน			

	<p>ประเด็นที่ต้องการถูกต้อง แต่ส่วนประกอบอื่นในประโยคไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายทับภาค รวมทั้งผิดประเด็น ไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง)</p> <p>3.ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการไม่ถูกต้อง</p>			
--	---	--	--	--

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา



แบบสรุปลักษณะที่ตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ (IOC)

ลำดับ	รายการ	1	2	3	รวม	$\bar{x}$	สรุปผล
<b>1 แบบทดสอบก่อนเรียน</b>							
1	ประเด็น noun Singular and Plural การใช้นามเอกพจน์ร่วมกับคำ กำกับนาม (Article)	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	ประเด็น verb การผันกริยา 3 ช่อง หลักการ เติม -ed และ -ing หลัง คำกริยา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	ประเด็น adjective รูปของคำคุณศัพท์และการใช้ คำคุณศัพท์ร่วมกับกริยา Linking Verb	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
4	ประเด็น adverb รูปของคำกริยาวิเศษณ์	0	+1	+1	2	0.6	ใช้ได้
5	ระยะเวลาในการทำ แบบทดสอบ 45 นาที	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	เกณฑ์ในการประเมิน 1.ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการวัด ถูกต้อง และส่วนประกอบ อื่นในประโยคถูกต้อง (เช่น การขึ้นต้นประโยคด้วย ตัวอักษรใหญ่ หรือจบลง ด้วยเครื่องหมายห้ภาค	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้

	รวมทั้งประเด็นไวยากรณ์ อื่นๆ และการเรียงลำดับคำ ในประโยคถูกต้อง) 2.ได้ 0.5 คะแนน เมื่อเมื่อ เขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ ต้องการถูกต้อง แต่ ส่วนประกอบอื่นในประโยค ไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้น ประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมาย มหัพภาค รวมทั้งผิด ประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำใน ประโยคไม่ถูกต้อง) 3.ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียน คำศัพท์ในประเด็นที่ ต้องการไม่ถูกต้อง						
<b>2 แบบทดสอบหลังเรียน</b>							
1	ประเด็น noun Singular and Plural	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
2	ประเด็น verb การผันกริยา 3 ช่อง หลักการ เติม -ed และ -ing หลัง คำกริยา	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
3	ประเด็น adjective รูปของคำคุณศัพท์และการใช้ คำคุณศัพท์ร่วมกับกริยา Linking Verb	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	ประเด็น adverb รูปของคำกริยาวิเศษณ์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	ระยะเวลาในการทำ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

	แบบทดสอบ 45 นาที						
6	<p>เกณฑ์ในการประเมิน</p> <p>1.ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการวัด ถูกต้อง และส่วนประกอบ อื่นในประโยคถูกต้อง (เช่น การขึ้นต้นประโยคด้วย ตัวอักษรใหญ่ หรือจบลง ด้วยเครื่องหมายมหัพภาค รวมทั้งประเด็นไวยากรณ์ อื่นๆ และการเรียงลำดับคำ ในประโยคถูกต้อง)</p> <p>2.ได้ 0.5 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ ต้องการถูกต้อง แต่ ส่วนประกอบอื่นในประโยค ไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้น ประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมาย มหัพภาค รวมทั้งผิด ประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำใน ประโยคไม่ถูกต้อง)</p> <p>3.ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียน คำศัพท์ในประเด็นที่ ต้องการไม่ถูกต้อง</p>	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้

## แบบสรุปลักษณะที่ตรงเชิงเนื้อหาของนวัตกรรม (IOC)

ลำดับ	รายการ	1	2	3	รวม	$\bar{x}$	สรุปผล
<b>1 แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ</b>							
1	ประเด็น noun Singular and Plural การใช้นามเอกพจน์ร่วมกับคำ กำกับนาม (Article)	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	ประเด็น verb การผันกริยา 3 ช่อง หลักการ เติม -ed และ -ing หลัง คำกริยา	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
3	ประเด็น adjective รูปของคำคุณศัพท์และการใช้ คำคุณศัพท์ร่วมกับกริยา Linking Verb	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	ประเด็น adverb รูปของคำกริยาวิเศษณ์	0	+1	+1	2	0.6	ใช้ได้
5	ระยะเวลาในการทำแบบฝึก 1.30 ชั่วโมง	0	+1	+1	2	0.6	ใช้ได้
6	เกณฑ์ในการประเมิน 1.ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ใน ประเด็นที่ต้องการวัด ถูกต้อง และส่วนประกอบ อื่นในประโยคถูกต้อง (เช่น การขึ้นต้นประโยคด้วย ตัวอักษรใหญ่ หรือจบลง ด้วยเครื่องหมายทักภาค รวมทั้งประเด็นไวยากรณ์	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้

	<p>อื่นๆ และการเรียงลำดับคำ ในประโยคถูกต้อง)</p> <p>2.ได้ 0.5 คะแนน เมื่อเมื่อ เขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ ต้องการถูกต้อง แต่ ส่วนประกอบอื่นในประโยค ไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้น ประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมาย มหัพภาค รวมทั้งผิด ประเด็นไวยากรณ์อื่นๆ และการเรียงลำดับคำใน ประโยคไม่ถูกต้อง)</p> <p>3.ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียน คำศัพท์ในประเด็นที่ ต้องการไม่ถูกต้อง</p>						
--	--	--	--	--	--	--	--

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างประเด็นปัญหาการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

### ตัวอย่างประเด็นปัญหาการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ

1. ไม่ค่อยเปิด dictionary เลยทำให้มีปัญหาในการใช้ dictionary
2. ใช้ dictionary ไม่เป็น
3. เวลาเรียนไม่ค่อยได้ใช้ dictionary อังกฤษ-อังกฤษ เลยไม่ถนัดในการใช้
4. ส่วนใหญ่ใช้ dictionary อังกฤษ-ไทย มากกว่า dictionary อังกฤษ-อังกฤษ
5. dictionary อังกฤษ-อังกฤษ เป็นภาษาอังกฤษหมด ไม่เข้าใจความหมายทุกคำ ทำให้ไม่  
อยากจะเปิด

นางสาวมายีตะวัน ลีชะ

1. เมื่อใช้ dictionary อังกฤษ-อังกฤษ ไม่รู้ความหมายทุกคำ ต้องแปลเป็นไทย
2. ใช้เวลานานเพราะไม่ค่อยได้ใช้ dictionary อังกฤษ-อังกฤษ
3. ไม่เข้าใจสัญลักษณ์

นางสาวนิพัทธา อายีนินมา

1. dictionary อังกฤษ-อังกฤษ มีขนาดใหญ่ พกพาไม่สะดวก
2. ไม่เข้าใจความหมายและสัญลักษณ์
3. ไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลความหมายไม่ได้ บางคำมีหลายความหมาย ไม่รู้จะใช้คำไหน
4. ใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย

นางสาวอนิลลา

1. ใช้ยากตรงที่ไม่รู้ทุกความหมายของศัพท์ทุกตัว
2. เสียเวลาเพราะเมื่อได้ความหมายของคำศัพท์แต่ไม่เข้าใจคำอธิบาย ทำให้ต้องแปลคำศัพท์  
โดยหาจากดิกชันนารีไทย
3. ขาดประสบการณ์ เพราะส่วนมากใช้ดิกชันนารีอังกฤษ-ไทยจนชิน ทำให้ขาดทักษะในการ  
เปิดดิก

นางสาวอาชีวะห์ เตชะ

ภาคผนวก จ

ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรม  
ภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา



ผลคะแนนจากคะแนนแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 4 หัวข้อ และคะแนนสอบหลังเรียนในชั้นการทดลองแบบเดี่ยว

จำนวน นักศึกษา ษา	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกหัด				รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	noun	verb	adj.	adv.				
	10	10	10	10				
1	7	7	6.5	6	26.5	66.25	8.5	70.83

ผลคะแนนจากคะแนนแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 4 หัวข้อ และคะแนนสอบหลังเรียนใน  
ชั้นการทดลองแบบกลุ่ม

จำนวน นักศึก ษา	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกหัด				รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	noun	verb	adj.	adv.				
	10	10	10	10				
1	7	8	6.5	6.5	28	70	8	66.66
2	8.5	7.5	7.5	7.5	31	77.5	9	75
3	9	7	8	7	31	77.5	10	83.3
4	8	7	7.5	6.5	29	72.5	8.5	70.83
5	8	8	7	8	31	77.5	10.5	87.5
6	7	7	8	8	30	75	9	75
7	8	7	7	7	29	72.5	9.5	79.16
8	6.5	5.5	5	6	23	54.5	7	58.33
9	6	7	6	6	25	62.5	7	58.3
10	9	7.5	8.5	8	33	82.5	9	75
					290	72.5	87.5	72.91

ภาคผนวก ฉ

คะแนนเฉลี่ยวิชา Basic English Grammar

และ Pre Intermediate English Grammar และคะแนนก่อนเรียน

และคะแนนหลังเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ตารางแสดงคะแนนและคะแนนเฉลี่ยของวิชา Basic English Grammar และ Pre Intermediate English Grammar ของนักศึกษาเอกอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คนที่	คะแนนวิชา Basic English Grammar	คะแนนวิชา Pre Intermediate English Grammar	คะแนนเฉลี่ย
1	63.50	64.50	64
2	67	70	68.5
3	73.50	76.50	73.50
4	62.50	70	66.25
5	61.50	66	63.75
6	60	65	62.50
7	68.50	70	69.25
8	70.5	70	70.25
9	66	72	69
10	67.5	70	68.75
11	72	67.50	69.75
12	70.5	75.50	73
13	70.5	80	75.25
14	70	81	75.5
15	70	60	65
16	71.5	80.5	76
17	71	60	65.5
18	62	73.50	67.75
19	70	72	71
20	60	62	61

## ตารางแสดงคะแนนก่อนเรียน

คนที่	หัวข้อ				รวม
	Noun	Verb	Adjective	Adverb	
1	3	0	0.5	1.5	5
2	2.5	1.5	1	1	6
3	0	2	1.5	2.5	6
4	1.5	1	2	0	4.5
5	0	0	2	1	3
6	2	2	1	1	6
7	2	1	0	1	4
8	2.5	1	1	0	4.5
9	0	0.5	1	0	1.5
10	1	0.5	1	1	3.5
11	0	3	1	0	4
12	2.5	2	2	1	7.5
13	2	0.5	1	2	5.5
14	1	1.5	2	0	4.5
15	2	2	1.5	1	6.5
16	1	1	1	0	3
17	1	0	2	2	5
18	2	2	1	1	6
19	2	1	2	0	5
20	1	2	2	0	5

## ตารางแสดงคะแนนหลังเรียน

คนที่	หัวข้อ				รวม
	Noun	Verb	Adjective	Adverb	
1	2	2	2	1	7
2	3	2	3	2.5	10.5
3	2	2	2	2.5	8.5
4	2	2.5	3	1.5	9
5	3	2	2.5	2.5	10
6	2.5	2	3	1.5	10
7	2	3	3	2	10
8	2.5	1.5	3	2	9
9	3	3	2.5	1.5	10.5
10	2	2	2.5	3	9.5
11	3	2	3	2	10
12	2	3	2	2	9
13	2	3	2.5	2.5	10
14	3	2.5	2.5	1.5	9.5
15	3	2.5	2	3	10.5
16	3	2	2	1	8
17	2.5	1.5	2.5	2.5	9
18	3	2	2	2.5	9.5
19	3	2	3	2	10
20	1.5	3	2.5	2.5	9.5

ภาคผนวก ช  
ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

**ส่วน ค : ประวัติผู้วิจัย**

**1. ชื่อ (ภาษาไทย)** นางสาววันที แสงคล้ายเจริญ

(ภาษาอังกฤษ) Miss Wantanee Saengklaijaroen

**2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน**

3 9599 00168 00 0

**3. ตำแหน่งปัจจุบัน** อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษศิลปศาสตรบัณฑิต

**4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร**

หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

081 6907191

**5. ประวัติการศึกษา**

ปริญญาตรี สาขาอักษรศาสตร์ (อังกฤษ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาโท International Relations and World Order University of Leicester, UK

**6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ**

-

**7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย**

1 คณะวิจัยเรื่อง “ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่

2 และ 3 สาขาศิลปศาสตร์และสาขาครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552”

2 งานวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษแบบแนะและแบบอิสระของนักศึกษาเอกอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยใช้วิธีตรวจงานเขียนด้วยวิธีชี้แนะโดยตรงและวิธีชี้แนะทางอ้อม”

3 งานวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงานและเน้นกระบวนการ”



4 งานวิจัยเรื่อง “การใช้แฟ้มสะสมงานเพื่อสะท้อนภาพตนเอง และเจตคติต่อการใช้แฟ้มสะสมงานใน  
วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว”

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา